



KADANG-KADANG 2
Obične Ljubavne Priče
Kisses under the Shadow



Predgovor

*Ali nisu samo ulične priče deo kolorita ovog ostrva i njegovih žitelja.
Naprotiv. Ostrvo vrvi od prelepih ljubavih priča, ništa glamurozno, ništa pompezno i premazano zapadnim slajmom za štampu.
Ne. Obične ljubavne priče za obične ljude koje vidjamo svaki dan.
Par su zabeležene ovde, uzgred, tek da se zna ko smo, ha-ha!*

Događaji i zbivanja u ovim pričama su iskustva nekih mojih prijatelja, stvarna i iskrena, barem sam ih ja tako osetio.

OK, OK, priznajem, uz malo pesničkog ukrašavanja s moje strane, ali samo za dekor, ništa više.

Skoro sve imaju neki hepiend, da, da. To bi bio radje deo nešto kasnije i izostavljen je kao stvar privatnosti.

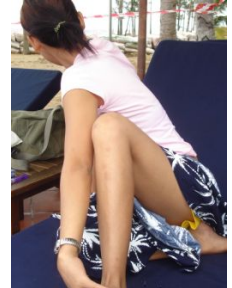
Sve su ispričane u prvom licu, stil odabran više zbog prisnijeg izraza, možda se i ureknem, he-he!

*Zato, ni jednog trenutka ne poistovete autora ovih priča sa akterima i lokacijama.
Naravno, imena i lokacije su izmenje za svrhu.*

Sadržaj

- 1 Rupan Bar, Neng
- 2 DoReMi, Lina
- 3 Bet, Valentina
- 4 Jaka Tarub, Aju
- 5 Mata Hari, Ika
- 6 Ahqui
- 7 Crtice

Rupan Bar - Neng, Cvet sa Jave



Veče je bilo toplo. Ustvari veoma toplo već neko vreme. Ulažno donekle, reklo bi se do kolena. Pupak, ne. Nije neko veče, bilo je juče dobro veče u La Vogue-u, večeras je bolje otići kući?

Gde ste? Tekst Nilsu.

Kayoty Ugly!

OK.

Znači, ne idem kući.

Kayoti Ugly je relativno novi bar, 2 koraka od Al Freska i 3 koraka od Cheery Berry-ja, ali, nije proradio kako su vlasnici očekivali. Posle par neuspešnih meseci da privuku publiku raznoraznim igračicama na i ispod tezge, pukli su. Onda, jednog dana pred vratima se pojaviše zavodljive devojke, da padneš u nesvest.

Zaista??

Unutra, Jan i Nils čarlijaju sa 2 devojke, Rejmond je na telefonu, puno devojaka, pola-pola. One najbolje i najzavodljivije ribe su Lady boys. One prave ribe . . . ni za šta. One bolje ne svraćaju ovde, zna se gde su. Da, nemože se reći da vlasnik nije pokušao sve, ne vredi, lokacija mu nije karizmatična.

Lady boys su ovde normalna, popularna pojava, pojavljuju se na boljim mestima samo, i na ulici, u kasne noćne sate, nabacuju se vozačima, koketiraju, trude se.

Grupa njih radi u ovom baru, obleću oko mušterija, igraju na podijumu, jednom rečju, nemaju dlake na jeziku. A izgledaju baš dobro, ustvari neverovatno dobro. Mnogi su se već prevarili iako je to opšte poznata činjenica u lepom Miriju.

Ah, kako je priroda okrutna!

Ali i za njih se nadje kapa. Ima raznog sveta ovde, što da ne, ima ih svuda. Bar se ne dupetaju svojom falinkom kao, recimo, u srećne zemlje Australije gde pederi uporno pokušavaju da dokažu kako ovaj svet baš za njih stvoren a svi drugi su izopačeni.

Mjuz je dobar, piće bez veze, riba nema, pitam se šta im bi da ovde svrate. Zbog Mišel, znam, neko je zainteresovan, možda Rejmond??

Izdržah pola sata.

Nils i Rejmond idu kući, ja i Jan u Rupan. Ne ide mi se baš, znam kako je od pre ali ne ide mi se ni kući, Jan baš voli tamo, postao je redovan gost, kaže, novi bend je stigao, OK kažem, može pola sata.

Jedan je sat, vlažna, mračna noć, ispred Rupana par kola samo, neuobičajeno tiho za ovo doba godine.

Jan je već stigao, kaže, ma to je zbog Evropskog kupa, gleda narod, ne izlazi mnogo ovih večeri. Jak kup, mislim se, sve je posle ponoći, dobro je, ne volim gužvu.

Uspentramo se uz dobro poznate uske stepenice do naj-najobičnijih drvnih ofucanih vrata, kao od pre rata, po našem kalendaru, nema ih više, sada su sve ona moderna, plastčna, iz ujedinjene majmunske Evropske zajebnice.

Udjem.

I zaista. Nema mnogo naroda. Petnaestak prelepih devojaka i 5-6 ne-prelepih, sede tu i tamo u mraku, čekaju nas ozeblo, treba da se radi. Nekoliko muških figura rasuto okolo, takodjer nezainteresovano, nije tipično večer.

Dobro je, mislim u sebi, sedamo za mali okrugli gvozdeni stočić do zida, 5-6 stolica okolo, zgodno mesto.

Prelepe devojke gledaju nas, ocenjuju, merkaju ima li tu leba ili ne.

Odmah iza mene jedan sto sa 3 zanimljive devojke, ocenim ih brzinu krajičkom oka, ne vidim lica zbog pozicije i mraka.

Trenutno, devojke imaju pauzu, ne pevaju ne igraju, indon mjuz ide sa trake, nije preglasno.

Posle dužeg oklevanja od jedno 20-30 sekundi, prilazi Žiži i Ajlin, šta pijete, smeškaju se. Kažemo šta ćemo, sednu do nas, debela konobarica odlazi za piće, mi se upoznajemo. Upoznavanje je klasično, rukovanje i kazivanje imena, potseća me na dane osnovne škole i prve igranke, izvinite, dali plešete?

Divan je ovaj jednostavan svet, volim ih zbog toga, baš.

Uopšte me ne potsećaju na zapadno-evropski šljam, grdne, gubave, debele smrdljive, bubuljičave šuge, premazane raznoraznim gounima ne bi li sakrile svoju ubogost i ružnoću, osim karaktera naravno. Smrad karaktera se ne da sakriti, srećom, ali, da ne kvarim ugodjaj ovog prelepog jednostavnog sveta.

Žiži je prelepa, duga crna kosa, duge, preduge noge, vitka i tanka kao jela.

Ajlin je prelepa, duga crna kosa, duge, preduge noge, vitka i tanka kao jela.

Ali da! Da ponovim detalj iz priče broj 8. Odeća je skladna kao i uvek. Prekratke crne kožne suknjice, ne kraće od 16cm, bele bluze bez rukava sa pristojnim Vizrezom, nag stomak, pravi devojački, i tamno-zelene kožne čizme do malo iznad kolena.

Huuuuuhh!

- *Bolekah ada minum?* pita me da joj kupim piće.

Naravno da može, to nije tajna, to je i red i običaj ovde, svako ima svoje radno mesto, kakvo da je. Inače možeš i kući da piješ sam i da štediš koliko hoćeš.

Devojke su vesele, razbili smo malo monotoniju, lokalci baš i ne mogu da izdrže mnogo finansijski, stvar standarda.

Vidim da me Ajlin već merka više nego za piće, stavlja mi ruku na koleno, priča malo engleski ali nam bolje ide na Indonezijskom, ja se pravim važan, naravno, sve znam kao po običaju, stalno ih iznenadjujem nečim, srećan sam da sam naučio malezijski tako dobro.

Časkamo, flertujemo ali.... ma osećam neku vibraciju iza sebe, malo, malo, neko šesto čulo me vuče da se okrenem. Gde? Smestim se postranice, kao slučajno, osmotrim devojke za susednim stolom iza mene.

Devojka, okrenuta leđima, duga crna kosa opet, malo valovita, trudila se da izgleda drukčije. Više instinktivno, pružim ruku, pomiluje je po kosi, po vratu, po ramenu, i dalje časkam sa Ajlin, ništa se ne kreće. Onda, devojka sa kosom se trgne od nepoznatog dodira, sa malim zakašnjenjem, iznenadjena je.

Sorry, kažem joj: *kamu ada baik rambut* (imaš lepu kosu).

Devjka malo okleva, nasmeje se, vidi, neću da ujedem.

Za tih par trenutaka uspem da je osmotrim, i sam sam iznenadjjen, desi mi se ponekad, srećom.

Devojka je..pre. . . .

Ne, ne. Devojka je pre-le-pa.

Neznam dali zbog napornog dana, umora ili neke melanholije koja me drži poslednjih nekoliko dana ali zaključujem, prelepa osoba.

Ne gledam je više, njoj je neprijatno, ovakav direktan pogled, vidi se da je vrlo mlada. Velike krupne crne oči, klasika Indonezije, potseća me na radove lokalnih kraftsmena - akrilik na platnu ; ima mladež na desnom obrazu, usne izazovne, huuuu. Opet je pomazim po kosi, ne napadno kao što može biti, više instinktivno opet, taj dodir sa takvom prirodnom skladnošću ne mogu da obuzdam, odmara me i opušta. Zaista sam imao dan po mome, nikako da doskočim djavolu.

Spuštam ruku niz njenu, od ramena do tankih dugih prstiju, glatka, topla koža mi hladi šaku, ona izmiče polako i vaspitano, čuti uz diskretan smešak iako joj je malo neugodno.

Mislim se, na jednom drugom kontinentu bi me riba raspalila da se pušim do krova, u najboljem slučaju odvalila bi neku ofucanu nadržkanu rečenicu, kratko ili dugo, i definitivno grubo i nezgrapno povukla tešku trapavu ruku, tek da se vidi kako se zaboga ne da dirati za prst, jel, zakaj ne, pa ona je -zabiga iz kulturnu sredinu-.

OK, čast izuzetcima.

Zove se Neng.

Opet je pomazim po kosi, odjednom imam želju da je poljubim. Pitam je hoće li piće, hoće. Jo joj je posao svejedno, konobarica joj daje mali plavi papirić, stavlja ga u čizmu. Svaki papirić, 5 ringeta.

Ajlin konačno primećuje našu tihu komunikaciju, odmah traži drugo piće, pokušava da se privuče bliže, vidim da vidi da sam odsutan, kažem joj odmah; Saya cinta dia, sorry (volim nju, izvini). Red je, da se ne komplikuje. Ne volim dvostruke igre, samo ti nabija pritisak bez veze.

Neng mi kasnije kaže: ali ona je moj prijatelj, biće ljuta.

Neće kažem, rekao sam joj da te volim.

Smejemo se, to je sve kao šala, sve je isuviše napadno da bi se uzelo ozbiljno.

Jan je već u komi sa Žiži, igraju.

I dalje gledam Neng, stavlja mi ruku na oči ne bi li se spasila od mog netemičnog pogleda, odmahuje glavom.

OK, kažem i gledam je zatvorenih očiju.

U sebi počinjem da razmišljam: koliko li je samo debela dole, znam da perfect sklad ne postoji, uobičajen slučaj. - Dao mu bog zdravlje ali ne i pamet-.

Čekam da krene na pevanje pa da se razočaram i idem na spavanje.

Klavijaturista je za klavijaturom, poznati rumba ritam kreće, indonezijski dandut toliko popularan u ovim vodama, prva postava devojaka se kreće. Neng kaže, ide da radi, ok, Ajlin je tu, pita me da igramo, nisam dobar u tome, hvala na pitanju.

I.

Neng lepo peva.

Ali nadam se da ne očekujete komentar o pevanju. I nije baš neka izjava u ovom trenutku, zar ne. Da? Ne?

Ne.

Ne gledam njeno pevanje.

Ustvari, ona nije debela.

Ona je. . . .

Pre-le-pa, komplet.

Zapanjen sam opet, te oči, nos, vitka je kao strela, vidim da od mog odlaska kući nema ništa. Ne mogu da ih razočaram bez razloga.

Nakon 20 minuta, vraća se i ćuti. Nikad ne traži piće kao druge devojke, prepostavljam da je nova u poslu. Naručim joj, nema smisla da zaostaje za koleginicama.

Neng sedi i ćuti. Stavljam joj ruku na rame, zagrlim je i poljubim u kosu. Nije mesto i prilika, to se obično ne radi, ok, meni opraštaju, stariji gospodin, još stranac, neka ga, pričamo po malo, nezna ni reč engleskog, dobro je da sam nešto jezika pokupio okolo. Ispitujem je pogledom.

Ajlin vidi koliko je sati, opet me pita da igramo.

-Ali ja volim nju, sorry. Uхватim Neng za ruku, odemo na podijum ispunjen drugom postavom i partnerima, igramo.

Speak softly lovers, jedna devojka iz postave peva.

Neng je kao pero, nema težine, nema pritiska, samo oči i kosa, svuda oko mene, niko ne obraća pažnju na nas, osećam njen dodir, na ruci, na ramenu na trbuhu, sklisko i lako, hladi me. Onaj fenomen kulturne razlike je prisutan, opet, sever-jug, kada sam vruć, ovaj svet je hladan, i obratno. Dopunjavamo se do sto, perfect match rekao bih, dodir osvežava, odmara, nema potrebe za psiholozima i terapeustima onog tamo civilizovanog i izopačenog sveta na zapadu.

Kažem joj da je volim, opet se smejemo, znamo mi da je to flertovanje bez razloga, za to i postoje ova mesta.

Uraćamo se na mesta, ne priča nam se mnogo, drukčije je nekako, pitam je kada su došle, pre 2 dana, ostaju 3 meseca, toliko im traje viza za Maleziju, standardna šema, onda nazad u Bandung, Java. Sledeći put dolaze u Kućing. Devojke znaju da pevaju i igraju i, to je posao. Dobro je, većina nema tu privilegiju.

Neng mi pokazuje jednu takodjer vrlo lepu devojkicu, preko u mraku, sa nekim kinezom, uspevam da shvatim, to je njena kakak =starija sestra. Zove se Nila.

Huuuuu, kažem, prelepa sestra, malo je stara, ha-ha, , oko 25 ali je baš! Odmahuje mi, ja takodjer, mislim da je srećna što je sestra zainteresovala nekog, verujem da ju je ona povukla u ovaj posao, verovatno ima 4-5 sestara u familiji, uobičajeno u brojnim Indonezijskim familijama, zemlja gde posla za devojkicu baš i nema ako ne računamo kujnu.

Moja napadna zainteresovanost za ovaj cvet prirode je već uočena okolo, diskretni pogledi s vremena na vreme, nije uobičajena slika po barovima, osim ako neki tip sa Balkana, zvani Mike, nije tu.

Šaputanje je tiše, dodiri postaju slučajni, tihi i drhtavi, opet šaputanja, ruka u ruci ostaje duže nego pre, primećuje se da stvari neće više nikad biti kao pre.

Sada nas svi ostavljaju na miru, ne pitaju i ne jurcaju za piće, uvidjavni su, priznajem. Igramo opet i opet, držimo se za ruke, i noge po nekad, više ćutimo i osluškujemo jedno, drugo.

Neng, prelepi cvet, je malo zbunjena, nije navikla, srećom je sestra tu, ali drži se dobro, osećam da razmišlja. Misli su joj na onoj strani, ne zvuči li sve malo ozbiljnije nego što bi trebalo?

Nagadjam o čemu razmišlja: "Ma ne, nema tu ništa, samo neko piće i možda flert. . . . videće sa sestrom, valjda će ovaj tip da ode uskoro".

Dosta je pića potrošeno, oko 3 kažem konobarici da je dosta. Donesi račun, Jan će da plati, kažem galantno, ja i onako imam samo siću u džepu, hrabar sam.

Stvari moraju da budu pod kontrolom, ionako ne pijem, to im je čudno, meni ne.

Oko 4, Jan odlazi kući, dosta mu je.

Oko 5, bar se zatvara, mi odlazimo na klop. Gde? Mayang Sari, halal restoran preko puta Labuan paba, radi celu noc kao po običaju, vlast još nije poprimila evropsku kulturu po sistemu jeba... te naopako ako te uhvatim!

Sedimo napolju, prijatna svežina, sve devojke, onako u suknjicama (ne smem da opisujem) i par zaostalih posetioaca. Pitam Neng: kako to, vi ste muslimanke, uvek duge haljine i šamije a evo ovde, sedite u šorcevima, polu-gole?

- Pa, to je naš posao, razumeju. A ovde nas neznaju.

Jedemo, nije loša klopa, kod muslimana, izbor je mali ali je hrana slična našoj, čorbice, krompiri, govedja supa, dosta mi je riže i makarona.

Platim za sve oko nas, 15 ringeta = 4 dolara molim, uvek me je sramota kad treba da platim.

U svitanje odvezem sestre kući, -squaters-, preko puta Imperial šopinga, sve na dohvat ruke, dobar je ovaj moj Miri.

Ali, priči nije sudjeno da se ovako završi.



99

Poslednji dani Avgusta, trupa se vraća u Bandung, kući, istekao je ugovor, nova trupa je tu, nisam ih još osmotrio, žurim.

Poslednja 3-4 dana non-stop poruke, da se vidimo pre nego odu. Znam, treba im lova, izvlačim se nekako na posao. Ipak rešim da ih poslednje večer izvedem na večeru, red je.

Pokupim ih ispred njihove zgrade, ne lezi vraže, njih četire, sve lepša od lepše.

Vidim da će me večera koštati oko 5 dolara, baš ću da se istrošim.

Ali, Neng, po prvi put u najobičnijoj skromnoj odeći, my god! Kao cvet. I sam se zapanjih, kako to nisam pre primetio. Sigurno jesam, nego valjda starim pa ne pamtim baš svaki detalj, tešim sebe.

Sedne do mene, već su se dogovorile, znaju da mi je ona slaba strana, nikad nije bila mekša i toplija nego te večeri.

Gde da jedemo? Kao po običaju, Mayang Sari, njihovo omoljeno mesto, nije neka hrana.

Gde posle?

U Mata Hari bar, još je rano, tek 9h, treba da se pozdrave sa koleginicama. I tamo je jedna njihova klapa, iz istog su mesta.

Da, bio sam ranije u taj Mata Hari bar. Jedne tihe noći. Na river front-u, niko ne ide tamo, pojma nemam kako vlasnik izlazi na kraj, samo 6 devojaka, pevaju, igraju, vežbaju one izazovne pokrete tako popularne u lokalnog stanovništva.

Ono što je dobro u tom baru..... potpuni je mrak osim podijuma i set up. Kao u bioskopu, redovi vrlo udobnih kožnih dvoseda, upadneš u njega i niko te ne vidi i čuje osim, naravno, konobara koji redovno dolazi da ti služi piće.

Ovaj put, ne ide mi se baš ali ajde, devojke treba da se pozdrave. Nila me upravlja gde da idem iako je samo 50 metara od Mayang Sarija, pravim se da sam glup, kružim oko bloka 5-6 puta, urnebesno se ismejemo svaki put kada promaknem ispred stepeništa za Mata Hari, kao nikako da pogodim gde je ulaz. Dobre su, ukapirale su štos posle samo 5-6 puta, mnogi nikada ne stignu dotle.

Volim ih zbog toga.

Ulazak je bio svečan i srdačan, ženska pošla, priče i poljupci.

Sve ribe odu napred da se ispričaju i malo igraju i pevaju skupa, ja i Neng u zadnji red, padnemo u foteljčinu i potpuno se izgubimo jedno u drugo.

My god! kako je to biće fantastično, sam bog bi pao u iskušenje. Nije nam trebalo ni piće ni lekari. Puter, jastuk, svila, duša, alabaster, sedef i biseri, "moje pesme, moji snovi", med i mleko su obične banalije koje uopšte ne priliče ovom događaju. Preturio sam mnoge rečnike ali na žalost, nema još tih reči kojima bih iskazao događaj, ja ih ne znam, možda u sledećem pokolenju. Javiću vam.

Neng je bilo biće iz onog drugog sveta koje se čudom stvorilo pored mene kako ne bih bio.....bio..... bio sam, da kažem.

Kosa, oči, usne.... ne!

Ne, ne i ne.

Ovo potpuno nema smisla. Smešno, smešno, smešno. Naš bedni rečnik.

Lutali smo okolo, iznad i ispod Mirija, tamo-amo, sini-sana, di mana-mana, neznam ni gde ni kako, video sam mesta i stvari koje nisam mogao da sanjam pre, prvi put sam osetio značenje onih reči iz moje omiljene indonezijske pesme, dangduta, koji tako volim:

*.... "Angan, anganku, ...melayang, layang, tinggi bagaikan,
Di awan, khayalan, di mimpi yang indah".*

*Da, pade na pamet. Možda je ovo najbolji pisani izraz za tu nedokučivu noć.
Prevešću vam jednom, ako mogu, sada je bez veze.*

Kako je sudbina deo karaktera, to mi je prekjuče na platformi konačno potvrdio jedan skroman radnik koji zna. Izgleda da samo ovaj običan svet ima reči za "obične ljubavne pesme".

Prelep je ovaj jednostavan svet Bornea, volim ga baš.

Epilog:

Mnogo kasnije autor knjige je dobio jednu dobru vest tako retku ovih dana.

Da, da. Od učesnika ove priče,

Happily married here with lots of kids. Come to see us amigo.

DoReMi - Lina, Cvet plemena Kenya

Čuj ovo! Lina, lepotica plemena Kenya.
Šta je to?
Pa...



Na Linu sam naišao potpuno bez veze i očekivanja. U
DoReMi karaoke, baš do De Vogue bara.
Lina je bila najbrža konobarica u Do-Re-Mi.
Vrlo, vrlo brza.
Čaj je stizao za 1 minut. A to je bilo ono pravo iznenađenje!
To je teško opisati rečima pa da ne gnjavim.

Kako se sve desilo?
Slučajno kao i uvek.
Malo posle jedne planinske avanture, jedno veče po povratku iz De Voga, naletim na devojkicu, stoji
pored mog auta i čeka. Naravno, padala je teška kiša, svakako.
Šta čeka?
Mene?
OK, da je pitam:
Čekaš mene?
Ne, ne, brzo će ona, a friend.
Čuveni "friends".
Pa dobro, možda hoćeš da izadjemo na večeru neki drugi dan. Kad ne čekaš prijatelja.
Može.
Ime joj je Emi.
Dam joj broj telefona i odem.
Neki dan kasnije pozove me u DoReMi.
DoReMi?

Ja baš ne volim to mesto, nisam ni bio pre. Oklevam par dana dok se ne rešim jedno veče da svratim. Sa Markom. Što da ne.

*DoReMi je jedno uredno mesto, na moje čudjenje, vrlo udobo, obojeno, ne preglasan mjuz, 2-3 devojke, dva ledy-boys, to se odmah da videti i 2-3 gosta, ako?
Naravno, neizbežno piće, izgubimo se pre nego se ne zaglavim u dugove.*

*Sledećeg dana, bez oklevanja, mogu li da joj rečardžujem mobilni.
Moгу. Razumem.*

Taj dan je bio onaj jedan od mojih dana kada sam super raspoložen. Oseća se na 20-ak metara. Nijedno mesto dobro, nijedno lice prijatno, nema dovoljno suza okolo..... moraću nekoga da rasplačem. Vreme je.

Super. Odlučim da odem u DoReMi, novo mesto, nova lica, nove žrtve, sveže žrtve su tu. OK, Ema nije baš moj tip, odviše tužna, odviše umorna, odviše toga, nemogu nju da rasplačem, već ima dosta razloga za plakanje.

Neko..... drugi. Možda.... lady-boys. Perfektne žrtve. Razumem ih ja, priroda je okrutna, ali, ne opraštam ja. Ukažu im na sve njihove nedostatke tako da se nikada više neće oporaviti. Možda odu u manastir posle, što da ne, dobro za zdravlje.

Bio sam jedini gost te večeri.

Ulasnik je pevao kineske pesme, lady boys za barom, barmenka je dremala za pultom, ja i Ema smo pili prvo piće, bio sam spreman. Za egzekuciju. Ljut, ljut, ljut.

Ali.....

Sekunde pre mog skoka na žrtvu, neka mlada devojka dodje odnekuda i sede do mene??

Hmmmm. Kako ja nisam video to lepo stvorenje prošli put?

Kako? Ja?

Hmmm.

Devojka je bila mlada, lepa kao cvet, srećna i vesela, govorljiva i otvorena.

Odmah sam zavoleo taj karakter.

Slatka osoba kao luša, tanka i mekana kao mesečeva senka, prelepe pune vlažne usne (ne kao u staraca), malo razmaknute kose oči, crne kao noć, vrskav glas kao pače, naivna i neiskusna, tako se ležerno uvaljivala na mene, kao da sam joj dobar stari ortak iz osnovne škole.

Ko zna? Možda i jesam.

OK. Volim to. Pokazaću joj da nema ama baš ni najmanje razloga da bude srećna i vesela. Naročito ne pored mene. Ja sam specijalista za dobra raspoloženja. Talentovani jezuita koji raskrinkava tajne, skrivenije strahove i ostale senke prošlosti da bi ih zatim zavio u crno senku prošlosti, tame i očaja.

ON JE TU!

U DOReMi!

Žrtva???

Lina. Je njeno ime.

- Lina?

Ko si ti Lina?

Ja sam njena sestra, odgovara lepršavim svežim glasom, pokazujući na Emi.

Sada primećujem i njene lepe zube, prednja dva malo isturenija, kao u dabra ali sa neverovatnom prefinjenošću.

Istog trenutka osećam strašnu želju da je uhvatim za ta dva zuba i promrdam ih tamo amo.

Shvatam da je želja prejaka, veš osećam da ću posle toga osetiti još strašniju želju da je poljubim u ta dva bisera. Uzdržavam se. Po prvi put.

Mlada je, osećam da me voli, vidim da nemam srca da je ubijem na mestu tim hitnim poljupcem.

Kako kaže neki moj ortak, možda sam crazy ali nisam lud.

Sestra? Pogledam u Emi.

Samo klimne glavom.

Koliko si stara Lina?

20.

Slagala je, znam ali ništa ne kažem, čuvam za kasnije. Odlučim da saslušavanje ostavim za kasnije.

Vidim da nisam tako ljut više. Hmmm.

- Lepo doba, sećam se.

Neko vreme sam otčutao.

Osmotrim je bolje.

Tipično Kena lice, rođena Borneanka iz duboke džungle, oblast Ulu Baram (gornji tok Barama) malo ima kineskog, malo plemenskog, malo mog.

Urlo lepo. Kako to nisam primetio pre?

Reći ću zašto. U poverenju.

Još uvek krijem naočare po kolima, one male tanke, što manje. Telefon sam naučio napamet da ukucavam, niko ništa ne primećuje, super.

Šteta, mogao bih da je dobro osmotrim u toj polutami.

Osećam da se već dosta znamo, moram da je pitam, postaje teško uzdržati se.

- Lina, mogu li da te uhvatim za zube. Please.

Moram. Ako ne, umreću na mestu, ovde i sada.

Lina se nasmeja ali, Lina ne bi bila taj fantastični cvet Kena plemena kada bi odbila. Znao sam to, svejedno.

Ne, nije odbila.

Uхватim je za prednje zube, pažljivo naravno, i prošetam joj glavu levo desno.

Ma da! Taj osećaj lakoće i ritma toliko prisutan u lokalnih devojaka, kao pero, kao lahor, kao senka, prati te, kao dah, lagano, bez napora.

Usne su joj bile mekane, tople, vlažne, samo poljubac pristaje uz njih, savršeno i trajno. Osećam ih na prstima, toplo mi je, nisam uopšte više ljut.

Neverovatno je.

Jezuita je pao!

Gledali smo se, oči,

- I'll kiss you, kažem.

Ona nije tu, negde je, lebdi tu, kao da se samo drži na moja dva prsta.

Polako, sporo, zamenim prste usnama, u bestežinskom smo delu prostora, sve je meko i toplo, i dalje se gledamo, oko u oko, ne stidimo se, isuviše je lepo, nedostaje nam taj poljubac, držimo se usnama jedno za drugo, dugo, dugo, dugo.

Bilo je tiho u baru, saučesnički, toplina se prostrla, ispunila sav prostor, sve i svakog prisutnog, niko nije imao snage da se pomeri, sanjarenje, o vremenu, sreći. Bilo je jako, i zavist i ljubomora su pokleknule pred ovom izjavom.

Magija?

Ljubav?

Sreća?

Hmmm. Nije često ovih dana, ali ima je, skrivena tu i tamo, nadje se samo ako je ne tražiš.

Uratili smo se u sadašnjost, neopterećeni, bilo je lako, kao da se ništa nije desilo.

*Bila je mlada, tako mlada da ništa na ovom svetu nije moglo pokvariti njenu sreću. Osim....vuka...
u..... jagnjećem.....ruhu?*

Kao što mudraci znaju reći: Djavo nikada ne spava. Svakako, ne sam.

*Za sve oove trenutke Emi je bila tiha, razumevanje, osetila je da je neka magija u pitanju. Samo se
smešila kao sestra igrajući se prsto po ivici čaše. Znala je.*

Da, volim ovaj svet.

Zato što su moji preci odavde, baš sa ovog velikog neobičnog ostrva, su krenuli na put pre 20000 godina.

Šta drugo?

Kasno je, noć prelepa kao i uvek na ovom neverovatnom i prelepom ostrvu.

- Hoćemo na večeru, predlaže Emi ?

*Da, idemo na večeru preko puta pa na piće u Sarasa bar. Pridružuju nam se dva lady boys, ou, nisam
baš za tu klapu ali ovaj put sam im zahvalan što su sa nama. Ne bih mogao da odem sam sa Linom,
bila je odviše lepa.*

Da.

*Njen stas, hod, pokreti, kosa, ramena, okretna i laka kao pero rajске ptice, o Bože, zašto me kažnjavaš
tako okrutno mislim u sebi tiho.*

Samoubistvo ?

Zavera ?

Intriga ?

Buncanje ?

Možda to nisam ja ?

Pa da ! Šta drugo ? Jo nisam ja !

*Sad mi je lakše, znam da to nisam bio ja i već mi je hod stabilniji. Miran. Ja hodam sada, bez zamuckivanja.
Laku noć!*

2

*Jedne mračne noći, da, bilo je baš mračno, veoma mračno za to doba godine.
Trebao sam da odvezem Linu kući, bilo je i kasno, kiša, mrak. Ustvari, ovaj put ona je mene odvezla.
Nisam mogao da odolim navali *daj mi, daj mi, daj mi*. Pa, bila je ubedljiva: ja znam da vozim, pa ja imam dozvolu, pa ja sam ovo pa ja sam ono. Zapela je rešena da me odveze njenoj kući u jednom komadu.
Dobro.*

- Gde stanuješ.

Permejaya.

Permejaya!

Krv mi se sledila u žilama.

Znao sam to mesto od pre. Bilo je davno, davno pre Kolumba i Hrista.

Permejaya.

*Znao sam. Ustvari nisam znao ali sam predosećao. ono koji me znaju, znaju da ja predosećam dobro.
Osim što je daleko, mnogo drugih noćnih kretanja u tom zaboravljenom pragu predgradja i zaboravljene civilizacije gde samo najuporniji opstaju i dovuku se do grada, možda, jednog dana.*

Razna plemena ili bolje rečeno delovi plemena, migriraju polako ka Miriju, prvo stopište je čistilište

Permejaya.

Onaj ko nije bio tamo, nije bio nigde. U svako slučaju, ne živ. Kakav Rim, kakvo Prijepolje.

Ova je slika je nezaboravna, rečita. Neizbežno pokazuje da smo mi, primitivci, ono što jesmo, bića sa dušom i telom, bez obzira gde smo, nasuprot famoznim zapadnim a i nekim balkanskim intelektualcima i ideologičarima, koji će čas da dokažu da smo svi mi u stvari u duhu Internacionalnog standarda i prema tome možemo da pojašemo svakoga i svašta samo ako pri tome možeš da učariš dolar ili dva, pritiskom na dugme.

Probili smo se preko raznih noćnih telesa do njenog stana, u koloniji bezličnih zgrada gde obituje sa....

sa.... sa.....

Emi i njeno ... troje dece.

Kakva novost!

!
Da, Tu je sada i Emina sestra koja se stara o deci jer Emi radi i danju i noću. Tek da preživi, što da ne.

Ipak, ne padam u nesves.

Srećom da sam i ja lokalac, ništa mi nije strano, kao recimo strancima kojima je u ovom svetu sve strano a naročito oni sami sebi.

Ustvari, Emi nije više sa troje dece.
Sa četvoro je. Četvrto je.....
Moja Lina.

Good night folks.

~~~~~*Angelo CO*

## Jako lako, tako glatko

Ponekad.. . . .

Neka vremena?

Hm?

Neznam. Šta se to dešava ponekad?

Znam li ja o sebe ponešto?

Jesam li možda lud?

Ma ne! Nikako.

Krejzi? Da, to možda.

Bar za sada.

Ali, da skratim ovu mučna razbijanja glave i predjem na nešto konkretno?

Recimo. . . . .

Hmmmm. . .

OK. Par pogleda sa terase, pre mraka.



## Bet

Kiše.

Pada kao iz kabla, dugo, teško. Tutnji onim karakterističnim i spokojnim zvukom.

Već se osećam bolje.

Moje omoljeno vreme.

Mrak izgleda crniji, prst se pred okom ne vidi od teških kišnih kapi.

Volim.

Znam šta mi mislite.

Ali ne mari. Ne mogu vam pomoći, sorry.

Vozim neko vreme. Samo da kiša ne prestane.

Uvezem u onu malu, kratku uličicu niže Bintang placa, parkiram tu negde.

Hm. Vidi.

Stidljiv natpis iznad uskih vrata, baš pored dim-sim restorana. Još jedan karaoke bar, mali, običan ali nije loš ako previdiš par ružnih gostiju. Nisam pre zalazio u njega, malo tesan, malo mračan, nije neka atmosfera. Pre par nedelja sam prvi put svratio sa Nilsom, bog zna zašto. Kao ona stara po Buccatiju: sreća je svuda oko nas, često iza ledja ali je ne vidimo, ne osećamo, ne registrujemo ništa iza ledja, jel! Telesa zaslepljeno jurcaju napred u potrazi za njom, nesvesni svoje okoline, obično, i celi život. Baš kao u Australije.

Stvar karaktera. I pre Ajnštajna su neki mudriji znali šta je konačnije, jel; svemir ili ono druga, znaš već šta.

Elem, ponekad sreća zna da te strefi kad se uopšte ne nadaš. To je opasnija verzija.

Udari te u glavu kao grom, onako zatečenog sa opuštenom vilicom, sav se izgubiš od samozadovoljstva što se to desilo baš tebi i naravno, sve to skokaš u brzini i pohlepi.

Ne oporaviš se od toga osim ako si sa dovoljno mozga da to pažljivo i nežno zaviješ ljubavlju i odneguješ kao što priliči razumnom biću.

Neznam mnogo takvih bića, priznajem.

I tako, sreća se preplaši i ode. Za uvek.

A ti? Umreš, pa da!

Ali pri tome čutiš i umreš i ne uznemiravaj druge, dosadno je, vidjeno više puta.

Jesam li takvo iskustvo tražio u Betu?

Ma ne!

Samom sam pratio mog druga. Nije mi se svidelo to mesto, nije moj stil, ali. . . . tako to radi sa srećom.

Svuda je oko ali se ne da videti ako je tražiš.

A ja nisam baš ništa tražio te večeri.

Definitivno ne u Betu.

Bet?

Ko bi ikad i pomislio da nešto lepo se može zateći u toj rupi. Gomila povećih Indon devojaka i jeftina muzika. Malo dosada, tužna lica, izgubljene nade, prazni snovi, šta sam još video?

Hmmm.

Da?

*Video sam nju.*

*To malo, kao sunce blistavo lice, zrači toplotom i srećom.*

*Ahhhh! Pa ja znam to lice!*

*Iznenadim se da je vidim, radi ovde.*

*Pa da! To je rođjaka od Lin, Veronika. Imali smo dugu seansu ljubljenja jedne tamne noći u Bibi klubu, jedno sjajno mesto kada je svuda drugde bilo mrtvo-prazno.*

*Aaaaaa,*

*Ona je sve bolja i bolja. Priti lejdi je sve bolja i bolja, uuuuuuuuu.*

*Da, izgleda vrlo lepo, ne odviše seksi ali vrlo zgodno. Hm?*

*OK. Ideja je tu. To je ono što mi treba. Zgodna ljubavna priča za svakoga mada svako ne zaslužuje ljubavnu priču obzirom da su većinom glupi i idioti. Marva, hehe. Sam Cinik?*

*Ustvari, bio sam iznenadjen kako sada izgleda.*

*Više nije bila debeljuca kao pre, lice joj opušteno i smireno, smešak kao Mona Liza, neznam kako mi to kresnu kroz um, laka kao pero, kretanje sa lakoćom slavuja, ljubazna i srećna kao prolećni potok. Imala je maramu oko glave, kao gusar, sve tip-top.*

*Neverovatno kako se preobrazila u tako divnu devojkicu.*

*OK, ništa specijalno, što bih ja brinuo o njoj i njenoj karijeri.*

*Trebam li?*

*Ne. Ja nisam za ovakve majka tip devojkice. Odviše prijateljski, odviše krejzi!*

*Malo, malo pa nam se pogledi sretnu.*

*Bez veze, samo sam radoznao, volim Borneanke, ništa novo. Ona je Kalabit.*

*Zavaravam li se ili ne?*

*Neki neuobičajen šarm je zračio iz nje.*

*Neverovatan šarm, ustvari.*

*Tako lepa devojkica, sada, više nisam mogao oči da odvojim od nje. Tajno.*

*Kao ono, tinejdžeri, pretvaraš se da je ne vidiš a ustvari je ne ispustaš iz onog najskrivenijeg kutka oka tvog. A kad vam se pogledi sretnu, pretvaraš se, to je kao slučajno, ti si kul kao santa leda, relaksiran kao*

*Džejms Din, sa onim smeškom . . . . . koji tako mrzim ponekad.*

*Lažno, lažno.*

*OK, ništa novo.*

*Počnem bez veze da pevušim: Čuri, čuri, čuri, kau čuri. . (ukragdeni pogledi) . . .*

*Hmm.*

*Zašto ne skočim i kažem joj da je volim? Šta je tu loše?*

*Ali ne mrdam.*

*Njen šarm je magičan. Dejtvoovao je na kompletan prostor i goste. Na svakoga. Jer, svako je hteo da bude njen gost, baš njen, da ga ona posluži a ne neka druga devojka.*

*Svako je želeo da iskusi i oseti deo njenog šarma. Bio je lekovit, bio je vredan svega i svačega, bio je vredniji i od iskušenja najludjih snova.*

*Svet i mašta svakoga pojedinca.*

*Svako ju je voleo.*

*Kako je to moguće?*

*Čak i neka, rekao bih mafija, sa njima je bila dosta bizi, nema šale. Postao sam malo ljubomoran pa sam ih skoro isprebijao kasnije, srećom, znali su me od nekud, nije bilo teško, pa mi nisu ništa uradili.*

*Srećom. Da ne pričam kako oni rade i deluju.*

*Elem.*

*Sledeće večeri, eto mene opet u Betu.*

*Ha, ha!*

*Zašto?*

*Neznam.*

*Došao sam sam ovaj put, moje omiljeno stanje.*

*Sa nadom da budem gost u Betu ali, prekasno.*

*Rekao sam već da su je svi voleli.*

*Nekako sam dobio njen telefon. I ime.*

*Meri.*

*Mmmmm. Meri je sada. OK. Navikao sam se na to.*

*Vidimo se sledeći put Meri!*

*ZnačI, upecao sam se.*

*Jedne nedelje uveče, poranim. Sat ranije nego obično, zamisli!*

*Nikoga još, pa ko bi, čak i barmen je još dremao za pultom.*

*Oko 11 sati, ona stiže.*

*Isti onaj smešak, isti sjaj, isti šarm. Nisam gubio ni trenutka.*

*- Hoćeš da popijemo po jednu?*

*Hoće. Očekivao sam to.*

*Sedosmo u jedan od mnogih mračnih uglova bara, uz šank.*

*Mislim da sam joj odmah zgrabio ruke. Nisam mogao više da izdržim neizvesnost a da pri tome ne zglajznem u onu drugu zonu gde lete ružičasti slonovi.*

*I. . . . .*

*Istina.*

*Bila je . . . . so easy, so happy.*

*To me je zateklo potpuno nepripremljenog.*

*Ništa nije više bilo kao pre. Neka sveobuhvatna zbunjenost:*

*Nebo mi pade na glavu, glava mi postade teška, pogled zamućen, vidim treperenje svetla, zvuci u vazduhu, pusti me da izdahnem polako, pusti me poslednji put, bilo šta.*

*Oni koji su familijarni sa tajnama muzike razumeće šta se dogodilo te noći.*

*I kao po dogovoru, sve se rimovalo sa muzikom:*

*When the kisses are over, and everyone is gone,  
Like nothing never happened, all my dreams are gone.*

*Vreme je stalo, sedimo i pijemo, polako i bez žurbe. Samo se otkucaji čuju uz bezglasne poljupce.*

*Voli da pije, znam. To je ovde vrlo normalno i uobičajeno.*

*Onda, ona mi ispriča njenu životnu priču pa ja njoj moju, nismo se uopšte razumeli ali je atmosfera postajala sve toplija, mi sve bliži i pijaniji.*

*Dodirnem joj ramena. Onda ruke, kosu, usne, polako, polako, čudeći se kako je priroda uspela da stvori tako sjajna bića kao ova sa Bornea. Odakle sav taj šarm dolazi? Odakle ta magična atrakcija?*

*Već u tom polustanju gledamo se u oči, hmm, čiste kao nebo, duboko, kao dva sveta, prostor bez granica, zvezdana noć je, nešto svetluca po ivicam?*

*Vidim da više nisam tu, ipak jesam, dali sam baš toliko popio, ma jesam li to pao na nju, nije uobičajena priča, bar mi nije poznata.*

*Hmmm.*

*Sada, moje usne su svuda po njenom licu, obrazi, brada, oči, nos, uši, kosa ruke....hmmm.*

*Usne?*

*Ne. Usne ne. Još ne.*

*Ona se zna kontrolisati.*

*Ko zna?*

*Onda ponovo dodirnem prstima njene usne.*

*To je bila greška.*

*Usne su joj bile mekane, topple, vlažne, sada, samo je poljubac mogao da reši tu zagonetku.*

*- Poljubiću te, OK?*

*- Ne. Pogledala je okolo oprezno i bojažljivo.*

*Već znam da je slučaj izgubljen. Mislim, moj slučaj. Bar za noćas. Nije bilo više sile koja bi me povukla nazad iz tog zagonetnog stanja. Sreća?*

*Osmotrim okolo, muški, ženski, bar devojke, bos i njegov uvek srećan smešak. . . .*

*Mislim das u svi već primetili naš tamni kutak i atmosferu u njemu, ne dešava se svaki dan takva romansa.*

*Još kasnije, predam se, sve sumnje su nestale, predajemo se srećnim trenucima koji se ne zaboravljaju lako.*

*- I love you darling.*

*- Zaista?*

*- Da. Sve dok si pored mene.*

*Smejemo se na ovo.*

*Malo ćutimo, onda opet:*

*- Jesi li oženjen?*

*Ispričam joj svoju priču.*

*- Dali bi se opet ženio?*

*- Da, ako si to ti.*

*Smeh.*

*Opet, dodirujemo se, ništa prosto, samo dodiri, crpemo neku energiju jedno iz drugog, nešto što nam je nedostajalo. Zauvek.*

*Povremeno bi otišla da pomogne oko bara, onda bi se vratila kao neka mala poslušna devojčica, sedne na barsku stolicu, stavi kolena između mojih, tako sedimo i gledamo se držeći se za ruke.*

*Cancona senza parole!*

*Mogli bi tako da sedimo beskrajno. Ništa nam više nije nedostajalo.*

*- Šta radiš u životu? Pitam je.*

*Ona mi ispriča svoju priču, pola nisam razumeo ali ne mari. Mi se već volimo.*

*- Šta ti radiš pita ona.*

*Ispričam joj svoju priču, pola nije razume ali ne mari. Mi se volimo.*

*- Dali voliš da pevaš, pita me.*

*Ne, hvala. Ali ti pevaš. Otpevaj mi nešto.*

*Odabrala je jednu pesmu sa liste. Lokalna pesma, eto, to će da mi otpeva.*

*Neznam dali je to ono što čulo ali odabrala je jednu od mojih omiljenih pesama iz lokalnog repertoara.*

*Oni koji znaju svajaju razumeće pesmu i ajeno dejstvo n anas.*

*Samo se ljubav da uporediti sa njenim pevanjem te kišne noći.*

*U trenu shvatam da ću ili uvek biti sa njom ili se više nikada nećemo sresti.*

*I, Jezuita Joe je pao.*

*Laku noć!*



*PS*

*Nedugo posle mog odlaska, bio sam pozvan na svečanu ceremoniju; Adam i Meri, da, Ljubav uvek pobeđuje.*

*ZZZ & Jungle CO*

## *Aju - Mist sa Jave*

*Moram da te upozorim prvo.*

*Ovo nije to. Ne.*

*Neznam šta se to dešava i ....? Kako? . . . . .*

*Nisam baš za ljubavne priče ali. . . .ispade kao ljubavna priča!*

*Sve jedno. Ne sumnjam, od početka.*

*Ova priča počinje slučajno, u jednom od onih dangdut karaoke barova, onih gde gostuju Indonežanke, polunage igralice i pevačice, samo, ne kao onaj Evropski nafrakani, slajm, mislim, ovo su ozbiljne, prirodne i lepe devojkice kojima je ovo dobra prilika da zaradne neku kintu bez potonjih misli. U nekim krajevima Indonezije, devojkice sede, kući. Nema ništa od posla. Mnogo naroda, malo posla, za devojkice koje, u toj pretežno muslimanskoj zemlji, ne mogu svašta da rade ili da se šetaju malo razgoličene, ovo je neka prilika. Nije da je otac ne voli nego takav je običaj. Sramota je to tamo. Kao kod nas na selu, hmhmhm, pre, hmhm, ma nema veze.*

*Jaka Jarub bar je u srcu starog Mirija, "Jade Centar", bazar, danju prepun naroda, jednostavnog i mirnog, pijuckaju se kafice i čajevi, jedu se sitnice i drangulije ali najviše se časka i priča. Nije kao na razvijenom zapadu gde nepismeni majmuni mogu da gledaju TV dan i noć reč da ne progovore. Kako ih ono zovu...., šljam, ili tako nešto.*

*Noću, posle 10, Jade Centar je tih, radnjice su pozatvarane, samo je Jaka Jarub aktivan. Ne preterano. Prošle godine, moj ortak Nikolas me odveo tamo. Bilo je zanimljivo iznenadjenje. Ortak se malo naljutio kada mi je jedna prelepa devojkica, koji je on "video", dala telefon bez ikakvog razloga. Odmah. Tako smo morali da se krijemo neko vreme. Dok sve nije palo u zaborav posle njenog povratka u domovinu joj Indoneziju, Java, Surabaja.*

*Otada, nisam više išao tamo.*

*Zašto?*

*Zato. Što da ne? Volim da ne idem tamo gde mi se ne ide.*



Jedne mračne, kišne noći, oko pre 3 nedelje, uputismo se opet u Jaka. Kao po dogovoru. Jedan od onih dana, znaš, kada te ništa nemože iznenaditi, čak ni prelepa devojčica iz nekog udaljenog kraja sveta.

Ništa drugo na pameti, nigde da se krene, noć kada si dez-orijentisan, delimično, potpuno, ni pametni delikvent Mr. Bush-ko ne bi znao da odgovori na to pitanje.

Kiša je bila izuzetno jaka, voda na ulici do članaka, kanalizacija prepuna, grmljavina kakvu odavno nisam čuo. Sevalo je i pucalo na sve strane. Ovaj put munje su bile baš-baš, obrisi Lambir planina se se oštro ocrtavali u daljini od nekih 30km, a cela dolina između njih i Mirija, voda.

Neka specijalna noć? Predskazanje? Nagoveštaj?

Ma ne!

Sve jedno, volim kišu svaki dan a grmljavinu izuzetno. Ustvari, to je moje omiljeno vreme. Zlo i nesreća?

Šta kažeš?

"Suka, suka", što bi rekli lokalci.

Jaka Jarub je bio potpuno prazan. Nije bilo ni uobičajenih konobarica niti drugih devojki za druženje. Dobročudni barmen, debeljuca za kasom i, naravno, šest prelepih, prelepih Indonežanki, dangdut band girls.

Fantastično!

Ovaj put, vlasnica bara je izgleda sama birala devojke. Sve su bile zgodne, redji slučaj, huuh. Bile su iz Bandung-a, Java, isto kao i prelepa Neng. Ko je čitao predhodni broj, zna ko je Neng, biserni cvet koji se ne da zaboraviti.

Ko nije čitao, glup je.

U to vreme nisam znao gde je Bandung. OK, negde na nekom od hiljade fantastičnih indonezijskih ostrva rasturenih po Indijskom okeanu, raj zemaljski, samo ga englezi i ameri mogu sjebati.

To je bilo dosta za tada. Uvek naidje prilika da se znanje obogati, ne treba biti halapljiv. Kao ameri kojima je glupost i pohlepa urodjena mana a i niko ih ne voli. Ružan i grbav svet, zato. A tek zlo i naopako? Kao Englezi.

Još pre nego smo seli za bar, moj ti ortak već ugledao prelepu princezu Cicu, tamo na podijumu, može mu se, nosi naočare pa vidi u mraku malo bolje od mene. Odmah je naložio barmenu da je pozove na piće.

*- I saw her, I saw her first!*

*Nisam prokomentarisao, navikoh se na to. OK, you saw her first.*

*Nema smisla. Moram da budem friend.*

*Nikola je dobar momak ali je odrastao u urbanoj zapadnoj sredini, pa.....ah ta ljubav, kao dečko je po nekad, volim taj optimizam i svežinu kod njega. Pokušavam da ga udomim ovde koliko je do mene.*

*Ko se ovde ne oženi, nigde neće. Bar ne sa prelepom a vrednom devojkom.*

*Nikola dobro zna od pre da sve devojke dodju odmah kod mene i odmah mi daju broj mobilnog, odmah. Zato mora da bude brz, naravno. Inače. . . .ode broj.*

*Ja ne zloupotrebljavam te brojeve. Jer ih sve volim i ne mogu da budem diskriminativan. Plakale bi.*

*Ali Nikola mi ne veruje pa. . . . .*

*Tjah! Ne krivim ga. I ja bih bio nervozan da imam pored sebe jednog kao ja.*

*Ja stvarno nemam pojma kakva je to tajna veza izmedju mene i lokalnog stanovništva. OK, uključujući susedna plemena. Ali, mnogo se volimo, odmah. Ljubav na prvi, možda drugi pogled ali završetak je isti: samo što se ne pojedemo. Njam, njam, njam!*

*Prvo, moj veliki nos pa velike oči pa dlakave ruke, pa se samo smeju i došaptavaju; gigit, gigit (gric-gric)!*

*Vidim im u očima da bi me ugrizle za nos, ipak, znaju za granicu, samo se okreću nestrpljivo i ponekad me grizu za ruku kako bi ih prošla želja za nosom.*

*Hvala im, treba mi nos. Ali im dozvoljavam da ga drže par minuta.*

*Čudan svet, zar ne?*

*Ne. Ne zloupotrebljavamo se. Nema smisla, jer ih volim sve. Ali nam je lepo dok smo zajedno i to je dosta. Bar u mom slučaju.*

*Osim ako se ne desi neka oluja ili hmmmmm, brrrrrrrr, Zor-An-E (moje lokalno ime).*

*Kao što rekoh, moj ortak naloži barmenu da dovede tu tanku, vitku, slatku devojku iz benda. Na piće. Ekstra prihod ovih devojaka je mali dodatak od popijenih pića sa gostima, tako, svaki je gost dobar. Svako piće 18 ringeta, 3 ringeta za nju ostalo baru.*

*Nije mnogo, više je nego u Trstu ali, ovde je to OK, nema ni hršćana ni ostalih prodanih duša sa zapada, zato nas i vole.*

Devojčica dodje smesta. Hod joj je bio lagan, kao leptir, sa rukama na pola puta, kao da hoće da poleti, trudi se, ocenio sam.

Urlo zgodna devojka. Potseti me na mlade tinejdžerke, stidljiva ali se pretvara da je sve OK, sve zna, sve može.

Vibracije sam osetio odmah. Još pre nego je prišla bliže.

Njena aura je bila jaka, podudarala se sa mojom, nismo mogli da izbegnemo taj susret naših sfera bez onog kobnog osećaja uznemirenja, alarm!

Ali naša vrsta je čvrsta, ne padamo u plač zbog posećenog prsta.

Siguran sam da me je skanirala odmah. Kao što jedan moj ortak arhitekta i graditelj reče, žene su ekspert za skaniranje.

Muški deo populacije je.....?

Ne. Nije.

Glup je.

OK, slep, gluv, nem, tup?

Muškarcu će sve drugo proći kroz glavu samo ne ono pravo. Raspraviće sam sa sobom hiljade varijanti i religija zašto je to tako ali pravi odgovor neće iščeprkati. Sve dok ga devojka na kraju ne strpa u krevet i dokaže mu da je bio glup.

Na žalost, i pored sve te nauke, muškarac i dalje ostaje veran sebi i svojim na daleko poznatim teorijama, "Glup kao kišna noć".

I ja sam u toj grupi i moram priznati. . . . nije loše. Baš mi se svidja da budem glup. Što da ne. U poverenju, nisam prisiljen da mislim na to.

Devojka sede do njega. Ovaj put nisam hteo da je pogledam ili kažem zdravo, inače uobičajena formalnost. Pravim se da je ne vidim, slep sam, gluv i tup za trenutak. Moj prijatelj je osetljiv na sve, ne želim da mu dižem pritisak. Osim toga ne treba mi ni jedan tel broj više. Nemam više mesta.

"I saw her first" je sasvim dovoljno za mene. Zaista se nadam da će se oženiti ovde. Last chance!

Prelepe devojke zaista, privržene, definitivno.

Zvaću je za sada "mala ljuta devojka". Nek se razvesele malo. Zaslužili su.

Ceo proces registrovanje okoline je trajao kratko, izvestan broj sekundi, sve normalno, vreme je za relaks.

Na ovakvom mestu si sam samo ako hoćeš. Ili nemaš ni kintu. To znači: jedna takodjer prelepa devojka iz benda bez dvoumljenja sede do mene, za piće naravno, treba da se radi. Nije imala onu auru "male ljute devojke" ali je bila vrlooooo, sekssssisi. *My Goooooood*. Je noge, to telo, ta kosa te usne, te, te, te, te, te.....

Ugledavši je izbliza, nisam mogao da odolim a da ne počnem par stihova iz moje omiljene pesme "yang sedang, sedang saja" (prosečna), grljenje i ljubljenje na licu mesta, naravno, vrlo frendli, bez banalija, ipak? Ne razume zašto mi ne kaže da se nosim "bilo gde", nelagodno mi je, valjda mi treba dosta da se odviknem od onog Tera Australis kompleksa gde su svi pametni i frendli do . . . . .

OK, nije uobičajeno u ovoj sredini da grliš i maziš devojku za barom, komplikovano je malo ali predpostavljam da "stranci sa nosom" su mnogo slatki, šta znam, niko me još nije udario. Ne.

Devojke voli.

Znam.

Inače ne bi mogla drukčije da prevaziđe ipak prisutan osećaj nelagodnosti da smo na javnom mestu.

I šou kreće, ona je srećna da je neko voli, naravno, svako je srećan kada ima nekog ko ga voli, atmosfera je bila topla, lagana, smeh, ples, zrdavice, poznata šaputanja o ljubavi, svi trenutci sreće.

Naravno, svi znamo da je to za tren, za vreme, za večer, uobičajeno u ovakvim barovima. To je ono što nam treba, relax, bez pritiska, bez obaveza, "sve bilo je muzika".

Da.

Lep svet je ovo. Rekao sam to mnogo puta i opet ću.

Divan svet, volim ga baš, neka mi bog da snagu onog dana kada ga budem napuštao.

U medjvremenu, moj se drug bori sa "malom ljutom devojkom", on ne priča malajski, ne voli da se muči ili uči, tajac je težak, niko od njih dvoje nije veseo.

"Mala ljuta devojka" se ne smeje, ne priča, nije hepi, nervozna je, dosadno je, zamara je njegovo ćutanje. Povremeno pogleda na nas, rekao bih malo sa zavišću, ona hoće da bude srećna, mlada je, naravno; gle one veseljake tamo!

Ako je to dobra ocena, onda to i nije bila usamljena želja.

Ja i Žiži igramo dandut, 8/8 ritam loži, vreli smo ali ne padamo na pod. Ne još.

*Bio je to jedan od onih dana kada sam u elementu. Uobičajeno raspoloženje ovde. Madness was mine!*

*Posle jednog sata, odosmo. Moj ortak ne može da izdrži poraz do kraja. OK, nismo svi isti i u istoj fazi.*

*On je ipak moj drug, sve jedno kakav je.*

*- Nice girl, 24 godine, izgleda mladje ali ništa da progovori, naravno, pije kao smuk, 100 ringeta na sat. Gubljenje vremena, priča mi usput.*

*Znam, zeleno groždje, bio sam i ja tamo više puta, kažem mu, ne brini, sazreće, odgovorim mu utešno.*

*Duga je noć pred nama.*

## II

*Bog zna zašto sam se vratio u Jaka Jarub sledeće subote. (ovo je samo simbolično)*

*Znam.*

*Znam ali neću da kažem.*

*Možda izokola. Videću.*

*Ta subota je bila jedna od onih kada moje mračno raspoloženje preovladava zajedno sa punim mesecom.*

*Jupiter je ulazio u tamnu zonu Saturna dok su Uran i Pluton pokušavali da nabace koju kintu za nailazeću sezonu tajfuna koji će uzgred razbiti Japan i Filipine u param parčad.*

*Samo je na tamnoj strani meseca bilo tiho, očekivali su me i nisu smeli da prave galamu.*

*Oblaci su prelazili brzo, crni, teški, smišljao sam spletke i zavere protiv celog sveta uključujući i sebe, samo se besno fijukanje vetra čulo okolo mene.*

*Besno sam obišao nekoliko barova, uništio par devojaka koje su se naivno i neoprezno usudile da me pitaju kako sam, pregazio sam ih kao slamu i nastavio dalje da lutam u potrazi za nevinim žrtvama.*

*Oko 2 ujutru zaustavim se pred Jaka Jarub-om.*

*Hmmm. Da vidim koliko su jaki ovi ovde.*

*Na moje ne-iznenadjenje, mesto je bilo puno. Do dna.*

*Za šankom neki kinez, ne sećam se odakle ga znam ali nema veze. Oni mene znaju.*

*To je dovoljno.*

*- Piće?*

*- Piće.*

*Kratak razgovor, onda, razgledam okolo. Devojke igraju i pevaju, ovaj put su obučene u ružičasto, par devojaka sa gostima, bilijar se igra u 50 ringeta, prilično vesela atmosfera čak i za moja merila.*

*OK. Moje raspoloženje malo splasnu, prija mi gužva običnog sveta, rekoh sebi.*

*Onda. . . .*

*Curi, ciri!*

*Osetio sam opet onu vibraciju.*

*Curi, curi literalno znači, kradi, kradi, ali u pesmama i medju zaljubljenima, taj izraz ima značenje malih skrivenih tajni, skrivenih pogleda, ukradenih poljubaca, ljubav koja se ne da pokazati, ali je jaka, skrivena a ništa je na svetu ne može zaustaviti.*

*Iz "neobjašnjivih" razlog, tvoj pogled je iskren, napadno otvoren, svuda je i na svakom licu osim. . . . ne na njenom.*

*Njen pogled je iskren, napadno otvoren, svuda je i na svakom licu osim. . . .ne na tvome.*

*Pa, ti znaš da te ona ne zanima, zašto da je gledaš, šta će ti, imaš ti preča posla, zar ne? *You're big boy!**

*I ona zna da je ne zanimaš, zašto da te gleda, šta ćeš joj, ima ona preča posla, zar ne?*

*Ti ne gledaš nju, ona ne gleda tebe, vi se ne gledate, niko od vas dvoje se ne gleda.*

*Jaki živci, moram priznati.*

*Samo ponekad, izdajnički kut sjanog oka, brzo i izdajnički se baci na nju, ili njega, i onda, tvoj glas je grub, rapav, tekst bez smisla, glup, prazan, ravan. Nisi više upotrebljiv, nisi siguran o čemu tvoj sagovornik priča ali i dalje klimaš glavom u znak odobravanja, još niko ne primećuje tvoje glupe komentare, laž se još uvek lako podnosi .*

*Prerano je.*

*Jeli se to meni dešavalo te subotnje večeri?*

*Ma ne bre.*

*Ne. Baš me briga.*

*Nekako izokola, vidim da mi se ta "mala ljuta devojka", sviđja i da ako nastavim ovako mogu zaista da budem bojkotovan od svih kao "nisu čista posla".*

*Ma sviđja mi se njena pojava, bodi jezik, glas, pokreti, sva je kao leptirić, mlada, samo leprša okolo, srećna je a vibriramo kao dve strune na vetru.*

*Shavtih da mi se sviđja sve više i više.*

*U stvari, shavtih da mi se ona ne samo sviđja!*

*Ustvari. . . . .*

*Stop!*

*Onda je došao red na nju da peva.*

*Pevala je jednu pesmu koju nisam pre čuo.*

*Bojo Loro (čovek sa 2 žene). A tekst?*



*Abang biru lampune disko.*

*Awak kuru mas mikir bojo loro.*

*Bojo sing anom, jaluk di sayang.*

*Sing tuo jo wegah di tinggal.*

*Sirah mumet ora biso turu.*

*Anom tresno mas uko anom wektu.*

*Mikir butuhe, mikir belanjane,*

*Sing saiki bingung atine.*

*Telung dino mulih rono.*

*Telung dino balik ningkene.*

*Sing sedino kanggo sopo.*

*Sing sedino kanggo wong liyo.*

*Pao sam. Ne preterujem.*

*Kasnije mi je Aju napisala tekst a uz pomoć Eli sam je preveo. Jer, to je bio Javansko narečje, dosta različit jezik od zvaničnog indonezijskog-malezijskog.*

*Pesma je duhovita, tipična za Indonezijske običaje. Govori o čoveku koji ma 2 žene. Radi, crnči, one traže, one zahtevaju, jedna vuče uveče a druga ujutru, tri dana za jednu, tri dana za drugu.*

*Ah. . . .*

*Samo mu jedan dan ostaje za nešto "sveže".*

*Potpuno ga razumem. Takav je ovaj svet. Shvata da mora da se radi!*

*Hmmm, žene ovde mnogo lakše opraštaju nego u poznatim nam vodama.*

*A ona?*

*Njen prelepi glas, alt, malo opor i sipkav, pao sam kako je dobro pevala.*

*Baš kako volim, sayangku moj.*

*Ovo je bio dodatak na moju novu situaciju: "samo mi je još to trebalo".*

*Uhvaćen ne pripremljen?!*

*Za vreme pauza bila je tu i tamo, frendli, ali naši pogledi se i dalje nisu sretali. Osim kao slučajno, dok smo pokušavali da sakrijemo naše kradom upućene poglede, na drugu stranu.*

*Nismo imali nikakav kontakt te večeri. Samo sam joj prigodnom prilikom prišao i rekao da vrlo lepo peva i da volim tu pesmu.*

*Zahvalila se i nastavila da sedi na visokoj stolici pored bilijarskog stola. Ja sam sedeo na suprotnoj strani, svi smo bili duboko zadubili u igru bilijara.*

*Curi, curi!*

*Napustio sam mesto oko 4 ujutru. Nisam hteo da napravim neki poznati glupi potez.*

*Pogodi šta?*

*U ponedeljak sam stigao tačno u 11 uveče. Rano ali sigurno.*

*Ponedeljak je obično prazan, dosadan dan, nema mnogo gostiju.*

*Pridjem baru, klasika: šta piješ, šta ne piješ, OK.*

*Onda, ona se pojavi iz tamnog dela prostorije.*

*- How are you?*

*Rukujemo se. Njen glas mi se opet sviđa.*

*I'm fine, you?*

*- Good.*

*- Want a drink? Pitam je.*

*Nisam želeo da prepustim priliku nekom drugom gostu iako nije bilo žive duše okolo.*

*- Yes.*

*- OK, let's go overthere.*

*Odemo u jedan polutaman kutak, udobna garnitura, baš kao za naš slučaj pravljena.*

*Uzged, odeća im se sastoji od dubokih kožnih čizmi, kratka suknja, ne kraća od 16cm, kratki prozirni prsluk bez rukava ostavljajući stomak nag.*

*Sela je pored mene.*

*- Svidjaš mi se. Ustvari, mnogo mi se svidjaš.*

*Bila je stidljiva ali je znala da se ne šalim, oseti se malo udobnije. Naravno, devojke vole kada ih neko voli ili barem dopada.*

*Osmotrim je malo.*

*Imala je vrlo simpatično lice, okruglo, vrlo lepo. Čista glatka koža, uobičajen prćast nos, usne koje mi se jako svidjaju i . . . . oči. Oči su bile specijalno opojne, malo magije u njima, nisam video dotada takav sjaj i svežinu.*

*Indonezija.*

*Velike, otvorene svetlucave, ceo jedan svet pred tobom. Neko vreme nisam mogao da odvojim pogled od nje. Osećala se malo nelagodno, stidljiva po prirodi, polunaga, nije zameriti.*

*Kontakt?*

*Osetili smo neki neobičan kontakt. Ja i ona, tu, bez reči.*

*Nisam više bio gost, ne, sada, osoba od krvi i mesa, sedi pored nje, drži joj ruke, ramena, glavu, poljupci koji nisu baš oni prijateljski poljupci.*

*Ni ona nije očekivala takav preokret, nije imala ni reči ni snage da se odupre kontaktu.*

*One vibracije su se smenjivali, jače i jače, pripijeni čvršće i čvršće, kao dva djaka na klupi, bez reči, bez afektacija. Jeli se mi to gubimo ili nas je vetar naneo jedno na drugo?*

*Čutali smo neko vreme.*

*Povremeno bismo se zagledali jedno u drugo, ispitujući jedno drugo, kao da tražimo odgovor šta se to dešava sa nama.*

*Svaki put pri takvom istraživačkom pokušaju izgledala je sve lepša i lepša, toplija, opuštenija.*

*Znao sam. Ovo se ne dešava svaki dan. Ustvari, ne dešava se uopšte. Osim . . .nekad.*

*Noge, duge, duge, glatke, gole, gole do kraja. Puter, alabaster, med i mleko, samo je moja ruka znala kako su glatke. Nisam se usudjivao da pogledam dole jer je njena kratka suknjica bila zaista prekratka.*

*Ponekad samo, kada bi povremeno okrenula glavu na drugu stranu. Teško je bilo odoleti ali nisam hteo da se oseti neugodno. Zbog moje, recimo, radoznalosti.*

*Narednih dana sam ustanovio koliko je u stvari zgodna i privlačna. Ne vidi se sve isprva. Recimo, privremeno slepilo?*

*Da, bila je potpuno kompletna osoba. Ne samo noge. Nije uopšte teško zamisliti sebe kako ideš otkaćen ulicom i pričaš sam sa sobom o prelepoj pevačici koja ti je uskratila zdrav razum.*

*Pre ili posle.*

*OK.*

*Dosta!*

*Zvala se, Aju.*

*Svidelo mi se ime na prvi pogled. Ne volim ona strana iskrivljena imena koja uopšte ne pristaju lokalnom stanovništvu. Aju je bila prava devojka sa pravim karakterom.*

*Glas joj je bio pomalo grub, kao kada se prepiješ, smeh jednostavan, pomalo opor, ako bi je čuo iza svojih ledja teško da bi imao želju da se okreneš i pogledaš ko je.*

*Kako je priroda varljiva.*

*Njeni pokreti, bodi jezik, mimika i sve ostalo bili su čisti, jednostavni, otklanja sve sumnje i potonje misli.*

*Aju nije pila alkohol, uostalom kao i sve druge igračice, pila je razblaženi kordijaj iz male čaše. U ovom poslu se trudi da popije što više čašica, 3 ringeta od pića, znači za nju.*

*Dobro za vlasnika, za nju, za mene.*

*Ne volim devojke koje piju. Mlada, prelepa devojka, grliš je, maziš, poljubac je na pomolu i . . . .  
.strašan zadah piva te zapahne do dna. HUUUUUH.*

*Ko to može da voli?*

*Onda, jedna spora pesma, povede nas na ples.*

*Azijske devojčice koje plešu.*

*Kako?*

*My God!*

*Zašto mi sve ovo treba?*

*Jeli je ovo neki poklon pred suze?*

*Lagana kao pero, topla i meka, tanke duge ruke oko vrata, osećaš se bez težine, zajedno, osećaš njeno  
telo, toplo i meko, magični miris njene kože, njen dah ispod uha, vibracije.*

*Ona je sa tobom, tu, za uvek.*

*Ljubav?*

*Opsena?*

*Strast?*

*Ne znam. Znam samo, prija mi ovaj položaj, ne menjaj ništa.*

*Hmmmm, opasne vode, mislim se.*

*Aju.*

*Narednih dana sam često bio sa njom u Jaka Jarub-u.*

*Ove devojke ne mogu napolje kada hoće. Danju spavaju, noću rade, smeštene su u sobama iznad bara,  
vlasnik nije srećan ako se druže sa gostima izvan bara. Nije dobro za posao. No funny business. Osim  
ako nije romansa u pitanju, mala tajna, tajna veza. Dešava se, ponekad, nekome. Prvo prsten pa da  
razgovaramo šta posle, hahahaha!*

*Sve jedno, naši trenutci u tom mraku su bili dobri, hepi.*

*Saznao sam neke njene male tajne, na primer, nije bila 24 kao što se predstavljala.*

*Bila je . . . . .18*

*OK, kasne 18-ste.*

*Nije mi ona rekla. Klavirista je.*

*Neka bude po njenoj volji. Što da ne.*

*Vreme prolazilo, postajao sam sve više uznemiren, bila je vrlo ženstvena, više i više.*

*Ne na onaj TV način, nafrakane, glamorozne, identične, stereotipne, sterilizovane ružne američke plastične kese sa kilogramima balege preko lica i tela, da čovek povraća kada ih vidi.*

*Ne. Ne tako.*

*Aju je devojka. Prava, prelepa, mirisna, čista, nežna i. . . . seksi.*

*Privlačna sila između nas je bila skrivena, niko od nas nije očekivao ili pretpostavljao iznenadjenja koja su sledila.*

*Iako si već zaključio da si glup, opet se pitaš jesi li samo glup ili glup i slep ili sve zajedno?*

*Ponekad ide dotle da kažeš sebi: OK, ako si tako glup što ne odeš kući i čitaš neku knjigu. Bukvar, imenik, bilo šta. Ne pitaj se više!*

*U nepoznati svet smo ušli na mala vrata.*

*Tihe, tamne večeri kada su svi odavno napustili prostor a noć je tek bila na sredini, Aju raspusti njenu crnu glatku kosu, po prvi put. Onako, bez razloga, možda da je preuredi i splete u rep, uobičajeno za ovdašnje devojke.*

*Nije bila svesna efekta tog čina, dali je to bio iskonski instikt?*

*Crna kosa se rasu po ramenima, kao svila, prekri jo lice delimično, oči joj postadoše meke, vlačne, tamnije.*

*Pao sam.*

*Odmah.*

*Neko vreme smo se gledali, trebalo mi je, da se povratim u normalan položaj.*

*Sve se opet promenilo, neka transformacija, evolucija, nešto neobično čudno. Nije kosa.*

*Između nas, taj gest je bio kao neki prećutan tajni znak koga nismo svesni, nemožemo da ga izbegnemo, nećemo, hoćemo pravo u magija, nema veze šta nas čeka tamo.*

*Možda je to sama ljubav sa nama, pridružuje nam se, daje nam priliku da je bolje upoznamo?*

*Da smo bili negde drugde i da je iznenadno stala ispred mene potpuno naga, kao da nešto traži, ne bi me više bacilo na pod od ovog njenog gesta, pokreta njene kose.*

*Držali smo se za ruke, "sensa parole", dugo, gledajući jedno drugo u oči bez stida.*

*Urolo dugo.*

*Sada, bila je jedna prelepa žena, sedi nasuprot mene, zna sve moje tajne misli i namere, iščekuje, saučesnički mirno.*

*Kao polako, nestadosmo lebdeći u neku tropsku izmaglicu, tananu i meku ali finu i vazdušastu, sve je bilo preplavljeno bujnim zelenilom, čudan osećaj dobijem, negde smo na Javi. Plovili smo kroz taj prostor zagrljeni, topli i vlažni, pripijeni, osećali smo svaku poru jedno-drugom, oči u oči, upijajeni jedno u drugo, sve jače.*

*Onda poljupci, po licu, telu, noge, duge i glatke, opet i opet, usne, poljubaci su bili spori i dugi kao noć, usne nisu htele da se odvoje od tople meke kože koja je mirisala na nju. Aju.*

*Sve je bilo kao u snu ali moj je razum bio bistar kao planinski potok.*

*Šta ova prelepa devojka hoće od mene? Ovakav susret nije nešto što se normalnim osobama događa u životu. Bar ne u ovom.*

*Ne tvrdim da sam normalan ali mislim, tu sam negde, valjda.*

*Znam i da se sreća ne može naći, može da te zaskoči kada se ne nadaš, čuo sam za nju tu i tamo, srećo. . .*

*Događaji obično imaju neke realne vrednosti, ovo medju nama, nema.*

*I, misli su išle tamo amo ali ni smo prestajali da se ljubimo.*

*Sada smo bili potpuno upleteni i umršeni jedno uz drugo, više se nije moglo nazad, nije bilo sumnji, gotovo je, mi smo gotovi.*

*Znam šta misliš. Lud je!*

*OK, prihvatom.*

*Koliko je to sve trajalo, neznam, vreme više nije imalo smisla u ovom kontaktu, beznačajno, imali smo sve, vreme nema više smisla, ne očekujem da razumem.*

*Onda, jedna pesma mi me osenči za trenutak, uznemirenost, na početku.*

*"Mi trajali smo dugo poput ruža, ko sve na svetu tom što sreću pruža".*

*Aju se pokrenu prva. Normalno.*

*Polako uredi kosu u rep, sebe, zatim moju kosu. Smešila se, poljubi me u nos, moj veliki nos koji svi toliko vole ovde.*

*Volim i ja njen, super je.*

*Potpuno.*

*Ustali smo polako, pomalo stidljivo, gledajući nema li kakvih slučajnih svedoka ovog svetog akta.*

*Bili smo sami, hteli smo da budemo sami, pripismo se jedno uz drugo.*

*Aju, sayangku.*

*~~~~~ Jungle Co.*

*Suka = svidjati se.*

*Jaka Tarub - Rmpalija*

*Gigi = zubi*

*Gigit-gigit = grizi, grizi*

*Curi, curi = ukradeni pogledi*

*Sayangku (skr. od sayang aku) = ljubavi moja*

*U sledećem broju: Ika i Mata Hari; Jita, Ayu's cousin. Pecanje na Bekenu reci*



## Ika - Mata Hari - Bojo Loro iskušenje

*Ika se udala mlada, u 18-oj. Sledeće godine je nesrećnim sticajem okolnosti izgubila bebu za vreme trudnoće. Ostala je opet sama. Dešava se. Za devojke sa Sulavesija ili bilo kog drugog ostrva to može biti uzrok zabrinutosti, svaki put je teže da naidješ na pravog momka?*



*Ali Ika nije izgubila ništa od svoje lepote i pored svih tih događaja. Ustvari, bila je još lepša kada mi je ispričala ponešto iz njenog života.*

*Iku sam upoznao u Mata Hari baru, jedne tihe noći kada mi nije bilo sve po volji. Par nedelja pre nego sam otišao na odmor.*

*Voleo sam da provedem sat, dva sa njom, prijala mi je tiha, topla devojka, u mračnom, pomalo depresivnom baru gde sam bio jedini gost ponekad. Obično sam izbegavao to mesto, bio sam jedne večeri, pre, sa Neng, sećaš se?*

*Desilo se iznenada, bez najave, baš kao što se to dešava u pričama. Po povratku iz Brunaja, baš te iste večeri. Nešto me je povuklo da svratim u Mata Hari (sunce). Možda da je vidim, možda da se odmorim, dobra muzika i hladna atmosfera prija mi posle puta. Mislio sam.*

*Nije bilo nikoga u baru, opet. Devojke su baš pevale, ali... . . . .*

*Nisam je prepoznao na sceni. Ne zato što je skratila kosu. Zato što joj pre nisam posvećivao posebnu pažnju. Devojka, lepa pa šta? Ima ih puno.*

*Završili su, prilazila mi je srdačno, kako prelepa devojka mislio sam, nova, verovatno je zamenila Iku. Ne.*

*Na 2-3 metra od mene, više zbog njenog prijateljskog držanja, zaključujem: pa to je Ika!*

*Nisam mogao oko da odvojim od nje te večeri. Voleo sam je a nisam to ni znao. Još ne.*

*- Hi prity girl! What a surprise!*

*- I cut my hair.*

*- I see. But you are just beautiful tonight. I could not recognise you!*

- *Gledao sam je neprestano, zaista sam bio iznenađen.*

*Dodirivao sam je ponegde, i ona je bila zatečena mojom zainteresovanošću, nije me znala takvog od pre.*

- *What happend to you?*

- *What happend to you?*

*Ponavljala je to povremeno.*

- *I think I love you darling.*

*Rekao sam to onako, i dalje zabave radi, hmmm, priznajem da mi je prijalo na neki skriveni način.*

- *Nadam se da ćemo imati "nekoliko beba zajedno" nabacivao sam dodirujući joj stomak baš iznad one prekratke suknjice. Bio je topao, gladak, mekan, struja nas je drmnula, ona je gledala kroz udaljeni TV u tami, ja sa njom, pričali smo nešto bez veze, bilo šta, samo da odvratimo pažnju sa moje drske ali srećne ruke na njenom trbuhu i okolo. Znali smo da to ne traje dugo, uvek se nadje slučajni prolaznik da nam kaže zdravo.*

*Onda, ona uzdahne i kao malo iznenađena, uzme mi ruku i smesti je u krilo zajedno sa nje dve, tople i tanane, onda, nastavimo da buljimo u TV bez reči.*

*Poljubim je u kut usne, ona odmahne glavom gledajući okolo.*

- *I really love you.*

*Kažem, sada i sam po malo zabrinut, pitam se smem li da se upustim u ovakvu avanturu?*

*Šta ako je to istina? Ona se vraća u Bindung za 2 nedelje, ja. . . . i ja trebam da se vratim jednom.*

*Opet se smejemo.*

*Igrala se mojim rukama, naravno, moj nos uvek izaziva želju da ga zgrabi, opet smo se smejali.*

*Učila me da pravim ptice rukama, bila je to Ika. Devojka koju bih poveo u svoj dom odmah. Bojo Loro! Čuvena pesma za ovakve situacije, moja omiljena, sada mi je Ika peva, više puta.*

*Pitam se po nekada zašto mi ne prihvatimo poligamiju, kao u ovim vodama, hahaha.*

*Ko je za neka digne dva prsta!*

*Na žalost, stvari nemaju uvek hepiend.*

*Ko zna? Možda i imaju.*

*Videćemo jednog dana. Na kraju krajeva, jednom mora da se umre, zar ne?*



*Jel bilo utešna ova epohalna misao?*

*Ooooo!*

*Ubrzo. Saznanje.*

*Onog dana kada sam je video sa.....verenikom.*

*Ne kaže se uzalud znanje je majka mudrosti.*

*Majka??*

*Sve se promenilo, dani su mi postali dugi, noći kratke, bez sna, osećao sam se tog vikenda kao zakasneli prolaznik, ptica bez glasa.*

*Ika je bila serćna devojka. Našla je ljubav ponovo.*

*Ispricala mi je sve u ponedeljak.*

*Znala je takodjer da ja nemam razuma da prekinem našu vezu.*

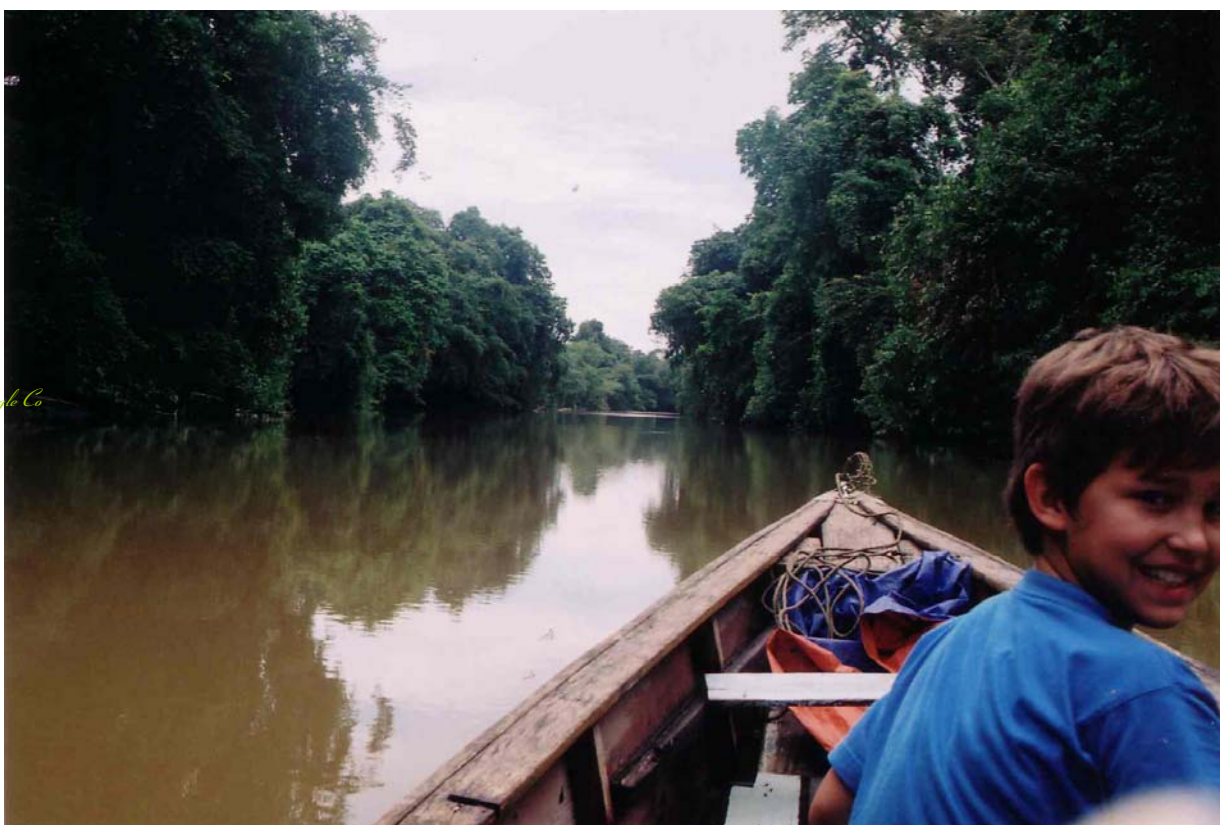
*Znala je mnogo više o meni nego ja. Kada su u pitanje ovakve situacije, svi znaju više nego ja. U to nisam nikada sumnjao iako sam to uvek poricao i na naučnoj bazi.. . . mmmm, dan danas.*

*Neko bi rekao jaka i hrabra osoba. Razumna.*

*U, voleo bih da je tako, elem.*

*Otišla je.*

*Saya Kindu Ika.*



## **True Love with Beer**

*The guy who loves the girl and the girl that loves him, sit, talking about love. They kiss, they admit they love each other but, it is not reason to be unhappy, is it? True love never stops with one drink. Needs more.*

*The girl that loves him gets out quickly and disappears in the dark night for search of the happiness, with good friends. He, is extremely happy 'cause he knows those are the first signs of true love that lasts for ever.*

*It's dawn, light is weak and lovers don't hold each other, don't kiss or whisper about next day, but, true love lives for ever, so, maybe it is good to leave it there where was born.*

*In the jug of beer.*

*Kristi.*

## **Anabela and Irene**

*Anabela and Irene are two most beautiful girls, apart from other beautiful girls.*

*One night, just after midnight I got out from Chaplin, enough of pool games, wandering am I going to drop in Cheery Berries or what. Across, in open phone cabin, talking to God I see...her. Couldn't resist temptation. I walk towards Pinnacles so I can approach in a way that I can see her face. What was catchy was her big cap, one of those modern ones with long front peak and cute nipple on the top. She was beautiful. Dark smooth skin, not very tall as usually, crisp clear teeth, smile.*

*I came closer asking:*

*-Who you are talking to?*

*- A friend, replied she with bright smile. Are you coming to Cheery Berries? Will you? She asks.*

*I liked the girl immediately, she was open and without common presence of uncertainties and fear of strangers. Unlike in America or in Australia where, for example, there are so many normal and good females, traditionally, you must get serious health insurance before you approach them.*

*- So, well, I am not really for Cheery Berries, I go to eat first something in Al Fresco. Maybe I come later.*

*- Can I eat with you? I'm hungry.*

*- Why not. I love hungry girls. They are opener of appetite. Yes?*

*She just flash shy smile.*

*So we walked among tables to the corner one, little bit away from curious eyes that were following this beautiful young girl and middle age man, hmmm, not so beautiful I recon.*

*But I don't care much anymore. Guess I'm tired from little people that spent most of their life with second thoughts instead concentrating on first thoughts - survival.*

*OK, that's normal and I don't get upset. At least, not in my Miri.*

*So, everybody around us already knew "what is going to happen tonight" although they never managed to work out how much is 7x7; my standard question in this town with no correct answer yet. At the end of the day, this is still 21-st century, just. Most of smart guys still kill for living.*

*You see.*

*Me and Irene had a nice late dinner; pleasant chat, real local girl, Iban.*

*She was beautiful with that cap. We discovered we love each other, we are happy, we will see each other, we will go everywhere together. Love on first sight.*

*This quick expression of love is very common among local young girls and nobody takes it as an offence, lying or cheating since that never happens, of course. That's just culture created in Miri environment, perhaps due to presence of large amount of strange guys like me?*

*Kiss, kiss, she went to CB, bye, see ya!*

*But story is not over yet. On contrary! Just the beginning.*

*Next Saturday, 2 o'clock, I get out to my favorite eatery, start talking to girls for the next table outside, and .... Here she is again.*

*Hag, kiss, kiss, lovely girl.*

*- You want to eat again.*

*- Yes, yes, I'm hungry.*

*Of course you are hungry, you are always hungry, said I laughing.*

*She follows me to Al Fresco. Of course, Al fresco stuff knows me, I eat here often, don't want them to get too involved, so, - OK, I said, let's sit down.*

*We sat for the table but suddenly she jumped out saying: I'll be back in a minute.*

*And really.*

*In a minute she came back but this time not alone.*

*She had a friend with her. The friend's name was...Anabela.*

*Anabela?*

*Anabela was absolutely unbelievable beauty, not seen for while with my eyes.*

*I fell in love immediately, dead 100%.*

*Anabela, Anabela. How much I love you Anabela.*

*First I thought she is Chinese. She was also Iban. She had one of those unbelievable eyes, clear and open, unbelievable lips, skin, all tiny and slim, thin soft arms and hands, light like a feather, all.*

*And she spoke like grown up person, full of control and self-confidence that you see very, very seldom.*

*I was so glad I met her.*

*Immediately we told each other, we love each other. It was impossible to resist this feeling any longer than seconds. Definitely, I had to tell her:*

*- Anabela. I love your eyes and I have to kiss them.*

*- That was OK. She closed her eyes and I had one long survival kiss into her mirror of soul.*

*Now, we were sure. Yes, that's love.*

*But it would not be fair to forget Irene. She was little bit quite, she felt me and Anabela are bit too close for first time. But Irene would not be that beautiful girl if she could not understand. That's the reason I love her as well. Very much, as well.*

*So, I hold both of them for hands, until we begun to eat; it will be good to have four hands sometime. Here we are, happy trio, eating and drinking, whispering about anything, making plans that will never come true, why not. It's free, nobody gets hurt.*

*Girls were young, both of them. Irene works in Pinnacles; Anabela goes to school and also helps in Pinnacles. Why? She loves that kind of life.*

*Pinnacles is another karaoke bar across Chaplin's, working from 7PM to 3-4 o'clock in the night. Like all other 84 karaoke bars in Miri. Or more, who knows.*

## **Lyn-Lyn - The brave girl**

*Brave girl. One of very few that has been open and sincere enough to try to teach me Chinese.*

*I met her in a shoe shop, just opposite Mega Hotel.*

*I was looking for those very comfortable open sandals. I asked her to assist me and check if they have my number, 43 but the biggest 43.*

*Well, they didn't. So we talked little bit, her English was so-so, but we managed to communicate well. Then I asked for Chinese lessons even before I found out she is still in secondary school. She did not look like that otherwise I wouldn't ask her.*

*We agreed she should think 3-4 days and let me know.*

*And really. Out of expectation she SMS me she is thinking. We exchanged few more SMS-s about the issue. Few days later she said she is OK, we can start with lessons. Where? In the library.*

*Fine.*

*I must admit. I still did not expect that to happen.*

*Why?*

*But her mother was suspicious. Of course she was. Wouldn't you be?*

*I can imagine what mother could have told her friend in one occasion:*

*- Imagine my dear, you have 18 years old beautiful daughter, dark skin, narrow black shiny eyes, all like a cherry, naive and innocent and, "some rotten pervert" who apparently asks her to teach him Chinese language, three-four times per week.*

*- Ayooo, what a story. Does he really believe we are stupid?*

*Well, the girl didn't have second thoughts; she was really keen to make few bucks and to improve her English. She was serious, very nice personality. I like that.*

*Those kinds of contacts make you always happy.*

*Yes, that's true.*

## **Alice and Catharine**

*"To be your friend is my pleasure but to be your "someone" I don't think that I can do that. can't promise you that. I have someone already in my heart and I will love him for my the entire my life. I'll never betray him because I love him with all my heart. Find somebody else because I have no more love to give to you and no more space inside my heart. Be good boy, there will be a nice girl waiting for you somewhere there.*

*Bye... "*

*Well, this is finish of one of lost hopes that move this world.*

*Do they?*

*They do.*

*All has begun one late Sunday evening in Another Office, one of favorite place at the time for having some fun, pool or few more drinks that you need.*

*The girl Catharine was sitting with her friends, another girl and middle age man, I'd say.*

*Hmmm, cute but not encouraging.*

*Once, she worked in Sita bar in Rihga, we met there and played pool a lot. She was Calabit.*

*When Mike and Sandy finished game, I played with Sandy.*

- Would you like a game with the winner? I asked Catharine.

Yes, answered Cat.

Hmmm..

Game was good, she was good, more good than it was recommended.

She works at "Spider" bar now. Her sister as well.

- Come and visit me there, we can play pool as well. She said.

And that is how I met her sister Alice.

### **Elli - Susan Siti's lost world**

*This story is ..... well, one of those that normally you don't want to happen.*

*Bibi Club, maybe I shouldn't have got there that dark rainy night. Maybe?*

*She was one of cute girls, runaways from Indonesia for reasons known to all of us. But not to locals.*

*Locals are special, leave them for another time.*

*Elli worked in Labuan pub, entertaining all kind of people, all night for not much. Not a lot but she knew to make extra ringget after work. Again, not much since all earnings go to the shadow person that manipulates those kind of naive girls, next to nothing. At some times, she was so busy, no time even to sleep. The only good fortune in her business was, she liked it.*

*So, life went easy for her, no dilemmas. She had all she needs, her hand phone, her dress and her place to sleep.*

*One thing she loved very much was..... wang, duit!*

*Yes, she loved that a lot. Of course, apart from her "big brother" that mysterious man who was her everything, the father, the mother, lover and adviser, business organizer, banker, friend, boyfriend, anything she wants. He gets "duit", she gets pleasure and all world was theirs.*

*Elli was good looking girl, eventually when she straightens her shoulders. Dark complexion, big black eyes, not exactly beauty but very cute.*

*I met her that dark night when I went to Bibi's because of everything else was closed or just about. My good friend Lyn worked there. I had few drinks with Valentina, few soft kisses, she was bit fattish, not really my type, well. I saw Elli by chance; she was dancing with some Indian guy, wow, very hot, very happily. Chemistry I guess. Like magnet, one of those strong power fields that you can't miss if within a sight.*

*No, I did not know that will be my golden opportunity to learn Malay. Just strikes me. That was the inevitable result as most of other results, consequences of my actions. Destiny?*

*No. I'm not superstitious.*

*I'm born like that.*

*Break time, Elli was talking to the man next to the entrance; we shared few smiles in between. Looked like we like each other, for why, I don't know. My personal opinion, wouldn't be surprised she disagree.*

*We talked little bit, don't remember what. She also had fat woman that she called friend although fat woman was everything else but her friend.*

*There were few more sad and brainless people in Bibi that night. No saint folks come in those places, but, OK, I know why I go those places, if convenient, treat me as a brainless as well. I no angry. I crazy. Everybody gets stupid sometime. Why not? It's free.*

*This crazy! Listen!*

*I just felt I have to explore this girl. Is she playing the game or she is working girl?*

*I liked her immediately for more reasons than that basic one.*

*I liked something else in her. Courage.*

*Elli did not nag like other girls around. She talked to me openly and freely. If someone told me that moment what is her business I would tell him he's liar.*

*Elli was sweet girl. I suspected she is in business but she did not look like that.*

*So, I begun my test:*

*- I'll give you 1000 ringgets if you want to come with me.*

*She only smiled sweetly nodding her head with smile.*

*- No.*

*- 2000, I push.*

*She looks with little bit open eyes at me, same sweet smile.*

*- No.*

*- OK, 3000 ringgets, just one night.*

*- She halted little bit and accepted the joke.*

*- What about 5000MR?*

*I looked for awhile at her, from top to the bottom, than I said:*

*- Sorry, you are not good for 5000. 3000 is just good enough.*

*She laughed.*

*- OK. 3000 ringgets.*

*- Yes?*

*- OK. But not tonight. Now I go to my friend. I want to dance. You come to dance?*

*- No, no, I am not in that, I said. At the same time I hated myself for my stupid shyness.*

*She danced again and again. I knew if I was younger all story could have been true but I was not.*

*I caught myself thinking: What am I doing?*

*This is bit cruel game. Am I going to give 3000MR for the girl? Any girl?*

*Oh, no. Not me baby. I never pay girls, not because of the money, I just don't find anything attractive by doing so. Flat white. I can't perform in such arrangements. You know.*

*Now what? If she really accepts offer that means she is working girl. If she is working girl, I don't see the point. I lose the interest but I have to pay because the man must stand behind his words. That means, I was stupid again.*

*Well, I have right to be dumb sometimes, cause I like riddles I guess. Only smart guys are always right, bravo! Hah, ha, ha!*

*But, like people say, "devil never sleeps". I have to check on it. Problem is, I like this girl!*

*Usually, not good whatever the outcome is.*

*Next day I there again.*

*She danced with Indian fellow again, very closely; I become kind jealous little bit.*

*After some time when she was alone on the dance floor I joined her.*

*- We dancing?*

*Very stupid I felt but it was good. As a matter of fact, I like to dance very much although I am very bad with that.*

*We danced for a while, it was nice anyway.*

*Than she said she's tired and went to her friend. I sat on the chair near by trying not to be pushy.*

*Little latter, she went outside and I thought she left.*

*Since nothing else was in place for me I decided to go home. It was 3.30h, time to go in my cell. But she was outside, leaned on the wall, like resting.*

*I never found out, but later, when I was resuming those happy hours I was guessing:*

*Maybe she was thinking how serious my offer was. Like:*

*Is he crazy or is he joking? He's older, maybe he will?*

*He has money, definitely. Maybe?*

*I was actually very uncomfortable about my previous indecent proposal. Just waiting when she's gonna ask for deal.*

*Anyway, I asked:*

*- Elli, how are you? Are you OK?*

*- Yes, yes, just resting.*

*We sat for a while on the curb talking about this and that.*

*- OK. What about tomorrow dinner? Can I meet you somewhere?*

*- OK, 8 o'clock in front of Labuan pub.*

*- Labuan pub? OK, I answered.*

*- Now go please. Go. She said.*

*And that was the night.*

*Tomorrow, beyond all my expectations, she was there. She was. She was beautiful, no doubt in that. She did not speak much English but she was smart. For girl like her it was pity she did not have opportunity to get some opportunity in life. She was smart, sharp and firm but God only knows how she lived before and what she has got in return.*

*I did not question. I couldn't. I only saw that in her deep eyes, I experienced her anger later.*

*Are we similar in a way? Is that what I found in her?*

*I think she was afraid of many things but she knew to hide it very well. I loved her because of that. She never trusted me at first. Fear.*

## *Break II*

*Night was bright, happy and warm. We had dinner, looked from my balcony at the sea, watched TV and the most important.... I started learning my Malay.*

*- Apa kamu kerja?*

*- Saya tulis gunung.*

*- Tidak, tidak! Kamu bermain gitar.*

*- Ah! OK. Saya burmun.*

*- Apa kamu kerja sekarang?*

*- Saya bermuin gunung.*

*- Tidak! kamu bodoh.*

*Good! I'm getting better, ha-ha.*

*Tomorrow, I bought dictionary and SMS started to flow.*

*We had nice week, dining, talking. I suggested she should go for English classes, short course, I'll cover cost. I felt I had to do something for her. Not because out of pity or similar bullshits. No. I wanted to have such friend next to me, sometimes, she was good driving force for me to learn something. I can't without that, life's boring otherwise. But to get that, I knew, I had to make her legal, free of some fears, bit more self-confident, she had to learn few things for life among common folks. She even did not have legal documents.*

*She rejected learning English sharply. But, I am not the one you can get rid of so easily. I wasn't in vain professor for so many years, ha-ha! Misunderstandings must stop, that's it. After awhile, she liked it. I almost gave up.*

*As time went by I learned Elli was very busy. She used to work until 2AM in Labuan, after 2AM, in late night food shop.*

*Fasting period in Malaysia finishes on 20 November and 2 days public holiday Hari Raya is happily celebrated all over the country. Elli said she will come one afternoon, we go somewhere, maybe. Afternoon meant 3 to 7 usually.*

*"Jumpa lagi da rumah awak 2 jum, OK"? Was my usual SMS, to meet her at her place at 2 o'clock? "Jumpa 3h", was her answer. OK.*

*We sat in the Taman Selera park for a while. She liked it. Guess, she did not have many opportunities to see outside world, always kept indoors. She even never went to the cinema. Than library, than email, than archery club, bowling, so on. We were busy, I was busy, no time wasted. And so I started speaking bit of local language. Nice.*

*Elli lived in very poor squatters. Next to the main road, close to the Waterfront, I liked area and location. She was embarrassed to show me the place, after seeing my accommodation. Of course, it's easy with me to get along; I experienced all kind of places in this crazy world. And this one was even OK. Nice room, simple things, very good music, whauuu, good taste she had! That's actually how I got stuck into the local music. She prepared lyrics for many songs I liked, so, it was great venture in something different, I like that. Music keeps me cool.*

*One day she left for Surabaya. To see her family after being long time away. Since it was long trip by bus to Pointianak and than the boat, I persuaded her to go this time by plane. Scared of planes, so took her few days to agree. And there she goes. Flying at last. Strange.*

*Return was on her birthday, 10 Dec. I got her nice cake and present, small party at Labuan, I think she was happy. She treats me now like her own younger brother, angry even if I pay drink to any other girl. She had that strong feeling of head of the family, to take care of everything. She did not hesitate. She was real.*

*Yeah, we grow up in different circumstances but what was common?*

*Common was that we both did not have support from anybody. We had to do it our own way, the way that makes us react angrily if thinks are not as we expect. I'm glad I'm not anybody's boss.*

*After some time we become couple like all normal people. We went around, here and there, there and here, she studied seriously English, she got normal work, wrote lyrics for me, all well and good, so good that I had to tell her our relationship will last as long as I am in Miri. There is no after for us except friends across 10000 miles around the globe. We are strangers, we come, we make life better and we go. That makes me really sad since I saw her disappointment. Yes, I should have listened to her. I should have left her alone before everything.*

*I learned about her and her family, about life in Java and customs, about way of life, confidence in the better future, about good and normal people, about the world that is long time dead in the so called happy civilized world.*

*- You are brave girl now. You can do anything you want to be. Be happy.*

*After July, she was gone. I knew she is strong, stronger and braver that I will ever be.*

*I will always love her for whatever she is.*

*Dear Elli.*

=====

### ***Cici, prelepo biće iz džungle***

*Ovih dana sam baš u mom elementu, VODA. Za šta se pipnem, udavi se. I sinoć, u "Island" baru odmah do Coyote Ugly (neki novi koktel bar, kineskinja otvorila) super ukusni, jaki kokteli me nisu oštetili uopšte. Voda. Obzirom da ja ne pijem ona ljuta seljačka pića za "prave" muškarce od kojih te posle boli i glava i ispod glave, ovaj pokušaj da se opijem nije bio loš. I ovde me već znaju, ustvari svuda me već znaju i, neznam zašto vole da dodjem. Čak i uprkos sledecoj priči.*

*Okolo 10, mislim se; dali da izadjem ili da pozovem goste.*

*'Ću da izadjem. Trebam da dam Cici punjač za telefon i ..... šta ga znaš.*

*Cici?*

*Koja Cici?*

*A, da, Cici prelepa Ibanska devojčica, skoro da zaboravim to ljupko, nevino stvorenje.*

*Hmm, zanimljivo. Cici sayangku.*

*Da samo znate kako je to stvorenje prelepooo...,*

*My god!*

*"Sayangku" znači ljubavi moja. Svidela mi se reč, sve ih tako zovem već neko vreme, ako zaslužuju. A izgleda da ih sve zaslužuju. Od mene je to prihvatljivo ovde, znaju da ih sve volim.*

*Cici je mlada Iban devojka, in sweet sixteen, godina, visoka, vitka, prelepa i tiha devojčica, došla je iz džungle pre godinu dana, ima kao dečka u Sport karaoke baru, tu sam je upoznao, igrali smo bilijar do zore.*

*Do zore?*

*Ne. Malo duže, izvini.*

*Taj Sport bar je preko puta Chaplin-a, onako, nije najgori, u principu ne idem tamo ali Nils me odvuče jedno veče. Imaju devojke za noć ili dve, ko voli nek izvoli. Neka hvala, poskupeli bolnički troškovi.*

*Tiho te večeri, par devojaka nije moglo da odoli a da ne pita za piće, ništa više naravno, znaju, ali.. Vidim, jedno lepo, stidljivo stvorenje, sedi u mraku, gleda i ništa ne pita.*

*Lepo obučena, kratka suknja, bele patike, bele noge ispod suknje, zelena bluza sa tregerima, pravi sportski tip. S tom razlikom što nije stvarno; nije opterećena onim odvratnim mišićima koji žene čini tako "ženstvenim", jel!*

*Pridjem joj: Mahu minum? Pitam je za piće.*

*- Mahu.*

*Hoće. Dobro.*

*Da igramo bilijar?*

*Može.*

*I tako. Igrali smo hahaaa.*

*Sve to palo u zaborav, normalno. Davno je to bilo.*

*Onda, prošle srede...*

*Taman sam parkirao pored Chaplin-a, vidim malo dalje približava se jedno do boga ženstveno stvorenje, vidim kako hoda. Hod je izdajica.*

*Jedva sam je prepoznao. Tek kad je prišla malo bliže. Šta da radim, ne vidim više kao soko, možda kao vrabac, recimo?*

*"To si ti Cici" (c = kao c u crnca a ne kao ć), zapanjim se ja. Doterala se, kosa kao u Kleopatre, mini, noge do krova, bele Nike patike, bela bluza bez rukava, smooth, kao alabaster ruke, samo malo braon, tanak vrat, kao sa hamilton-ovih fotografija samo mnogo lepše.*

*Where you go? pita Cici.*

*Balcony, (to je onaj ljudi disko sa pre-le-pim kineskinjama).*

*"Jel mogu i ja sa tobom? pita.*

*"Može, kažem iznenadjen, al' ne pokazujem, hmhhh, baš mlada a prelepa, vidi se da joj nisam otac. Ali prevazišo sam kruševačke sindrome i.....idemo mi. Pored Cheery Berry-ja, Al Freska, Second Office-a, narod gleda, ne može da se načudi odakle izvlačim sve te devojke prelepe: ko zna šta misle ali obično ne misle duže od dva minuta, drukčiji mentalitet, jesu iz džungle al' nisu iz Kruševca, srećom, ovde to nema težinu.*

*Popnemo sa ja i moja Cici u disko, pravo za bar, moje uobičajeno mesto je slobodno, ima čak i dve stolice, jos je rano, tek 11 sati.*

*Piće stiže, konobari su vrlo fini i veseli mladi svet, nikad ne komentarišu, samo se smeškaju i malo podignu obrvu.*

*Preslatko dete Cici, sede bliže meni, dodiruju nam se ruke, ovo joj prvi put na Balkony-ju, nisam ni znao, (ispod 18 je zabranjeno, policija malo-malo pa u inspekciju, odvedu uvek po neku mladju devojku da prenoći u ćuzu ali i to nije kao u kš-u, i tu su fini, za primer, "klijenti" im se obraćaju sa, "cikga, cikga" (ucitelj). Kao deca su kažem ti, lep narod, jest.*

*Uzmemo po piće i .... gledamo okolo. A devojke..... da odlepiš načisto.*

*Balkony je vrlo lepo sredjen disko, na prvom spratu, sa velikom terasom koja gleda na kafiće ispod, sveža, okićena, čista atmosfera, akvarijum, izuzetno prijatan osećaj, bar dok gužva ne postane ono...obično posle ponoći. Onda, ništa ne vidiš više od prelepih devojaka.*

*Sreda je super. U ovom gradu svaka sreda je "ladies night", to znači da na ovakvim mesta devojke imaju piće besplatno. Tada obično dolaze najlepše devojke, običan svet, studenti, piće je ovde skupo za lokalce, naročito za one koji još ne zaradjuju.*

*Narod pristiže polako, ne propuste da pogledaju na nas (zbog mene, naravno, neodoljiv sam) neki me znaju neki ne, samo čekam da me nešto pitaju. Ne pitaju.*

*Namerno gledam na drugu stranu, popričam sa nekim tu i tamo ali ne pali. Već mi je malo vruće, Cici sedi mnogo blizu, malo-malo pa me hvata za ruke, nasloni se na moje rame i pita nešto, na uvu, zbog preglasne muzike, naivno i najiskrenije ali, sa strane se može svašta zaključiti. Njena desna noga je uz moju, noga je vrlo topla i mekana. Počinjem da se znojim, kao toplo mi je nešto oko vrata.*

*Moja leva ruka je ukočena, mala greška i skliznula bi na njeno golo koleno a to bi značilo...katastrofa! Takve noge su retkost i u najsmelijim snovima, oh, ima li Boga da me tako muči.*

Momci okolo gledaju li gledaju, privlačna devojka a sedi sa nekim matorim tipom, vidi se da nije baš slučajno tu sela, nemogu da joj kažem da se pomeri. Rastužila bi se, znam.

Ali... već imam plan. Zbrisati što pre.

Pitam je gde joj je ta prijateljica (treba da dodje, srećom).

- Tidak tau. Tidak tau, saya sms dia, fikir, untuk 5-6 minut datang.

Tih 5-6 minuta se oduži u pola sata, malo pričamo, trudim se da izgledam nezainteresovano ali vidim ja da nisam bas 100% prevazišao kruševacki sindrom "te ga"... možda samo 80%. Izgleda da još nisam pre-star.

A Cici ništa. Premlada, toliko, da joj još i ne pada napamet šta drugi mogu da misle. Naslanja se na mene, sve bliže i bliže, voli što je sa strancem u klubu, oseća se vrlo sigurno jer svi vide koliko je ja volim.

Da, udala bi se rado ali, sorry, drugi put, sada žurim, deca mi gladna.

- Cici darling, moram da idem dušo, neodložna posla, znaš.

Cici je malo tužna ali drugarica je tu, već su zagrejane plesom koji, uzgred rečeno, treba videti pa tek onda umreti.

Ostavio sam ih i srećno otišao u karaoke bar da se povratim sa već iskusnim stanovništvom prelepog Mirija.

Eto. Nisam tako "crn" kako bi neko pomislio.

## **8 Tita, happy girl**

Kao sto obećah, evo jedna od skorijih priča:

Lekcija 1: Jezik, Kako zvučim sada?

Apakahbar kawan, apa yang anda buat?

Pangan masa tidak jawab. Mengapa? Sibuk? Malas?

OK. saya tahu. Tua.

Kamu tulis, kamu ada komputer baru. Kata Ford? Auuuuuu! Saya minta sendiri adakah anda pergi gila atau ada abang dalam negara-negara?

Gurau. Saya pun bayar apa-apa tidak perlu, upsss.

U prevodu bi zvučalo otprilike ovako:

Kako ste prijatelju, šta radiš.

Dugo vremena ne odgovaraš. Zasto? Bizi? Lenj?

OK. Znam. Starost.

Ti piseš, imaš novi kompjuter. Kažeš Ford? auuuuuuu

Pitam se dali ideš krejzi ili imaš brata u inostranstvu?

Šalim se. I ja takodjer kupim po nešto sto mi ne treba, upssss.

Ovo gore, tek da osetite kako je pasivan ovdasnji jezik. Vrlo jednostavan, vremena ne postoje, služe se prilozima za vreme kada hoce da izraze vremenski tok dogadjaja. Kineski isto tako.

Ali, sve je navika. Naravno, nisam zaboravio rodni kraj, ako uspem da napravim tu kućicu

tamo, s proleca, možda se vidimo drugom polovinom godine. Saša hoće da vidi sneg a ostali su se uželeli svežeg vazduha. Uključujući i mene.

Ovde... sve po starom, školski dani još uvek, osećam da ću morati uskoro kući. Inače ću se priviknuti na ovaj život isuviše. Iskušenja su takodjer velika, prelep svet.





